

Giới thiệu Yêu Anh ... Có Kết Quả ...

Đọc truyện Yêu Anh ... Có Kết Quả ... của tác giả Ci Toad là câu chuyện ngôn tình hiện đại xoay quanh tình yêu chót vót giữa những khó khăn mà cô đang phải trải qua . Yêu ... con tim yêu nồng say ... Yêu một người mà cô chẳng biết rõ về thân phận anh dù đã qua hai mươi bảy lá thư tình . Cô chỉ biết cô yêu anh vì khi ở bên anh cô cảm giác an toàn ... Chỉ vậy thôi nhưng cô vẫn lo sợ rằng một ngày nào đó tình yêu này sẽ làm cô tổn thương . Nữ chính : Đào Linh - lớp 9 Nam chính : Hạ Thiên , con trai 1 gia đình quyền thế Nhân vật phụ sẽ xuất hiện trong truyện nha ! ^^

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gặp Gỡ

23h đêm ...

Khi mọi người đã ngủ thì một cơn bão đã ập tới cuốn hết đi 1 tỷ đồng nhà cô ... Nơi mà cô đã từng gắn bó , nơi mà mẹ cô đã dành tâm huyết 1 đời tạo nên . Không gì có thể gọi là bi kịch hơn . Ba hôm nay rồi , cô ngồi như một kẻ mất hồn trước cửa phòng , cô vẫn còn buồn , vẫn không đem vứt mảnh kí ức đau thương đó được .

- Mặt buồn xo vậy ?

Ở đầu một tiếng nói vọng tới , cô ngẩng ngốc nhìn lên , đôi mắt ngấn nước tựa hồ lăn tu trong veo .

- Khóc gì mà khóc ? Nín đi .

Anh tiến lại và lau nước mắt cho cô , mặc kệ đôi mắt ngây ngốc vẫn đang nhìn mình . Đến khi hồn về xác thì cô mới nhảy dựng lên mà hỏi :

- Anh là ai ? Tại sao vào nhà tôi ?

Thật buồn cười quá đi , người ta vào được 5 phút rồi mới hỏi . haha...

- Anh là Hạ Thiên , anh muốn thuê trọ nhà em .

- Cái gì ? Nhà tôi đâu cho thuê .

- Anh muốn thuê 1 trong 2 phòng ở trên tầng , khép kín , 10 triệu 1 tháng , anh ở đây 1 năm nha . Có được không ?

Í ! Đánh trúng trọng tâm của cơn nhỏ ham tiền , tiền dâng trước mặt ngu gì mà không lấy chứ ?

- OK ! Đồ đặc tự anh vận hành , em thu tiền đầu tháng nhé .

Ách ! Thay đổi 180 độ . Anh thấy cô gái này thật kì lạ . Anh thật sự rất muốn khám phá đây . Mà anh cũng chẳng hiểu sao mình lại đứng trước ngôi nhà này . Nó cũng chẳng có gì đặc biệt lắm ...

Sự tình tại sao anh phải đi thuê nhà là do bố mẹ anh đẩy chứ ! Hừ ... Đuổi con trai đi không thương tiếc .

" Vừa sáng sớm khi đang ngồi bàn ăn Thi

- Hạ Thiên ! Con trai yêu quý của mẹ .

- Sao hôm nay mẹ ngọt ngào thế ?

Anh nhìn mẹ của mình với ánh mắt lo sợ khiến bà nổi cáu lên !

- Con muốn mẹ cau à ?

- Có việc gì thì bố mẹ cứ nói hẳn ra . Không cần phải như thế đâu . Con không thích một chút nào !

- Được thôi . Ta muốn con đi ra ngoài ở 1 năm . Nếu con không đồng ý thì ta sẽ ở công ty thêm vài năm nữa ... Con đồng ý chứ ?

Sặc ... Nhị vị phụ huynh cao tay thật ! Anh cũng chẳng muốn bố mẹ anh ở công ty nữa . Bố mẹ anh mà ở công ty thêm ngày nào thì anh sao có thể tung hoành được theo ý muốn ? Anh thả mắt một năm không ở công ty còn hơn là vài năm .

- Được . Con sẽ đi .

- Con thật biết nghe lời . Ta sẽ gởi ý cho con chỗ ở . Có 1 căn biệt thự giá thuê 2 triệu 1 tháng . Con ở chung với một người thôi . Còn nữa , con phải đi học . Con sẽ học lớp 12 toán ở The World .

- Cái gì ? Còn phải đi học sao ?

- Đúng vậy ! "

* *

*

- Oáp ...

Cô ra ngoài vươn vai , mở to miệng chào buổi sáng , hít thở không khí trong lành , Cảm giác thật khoan khoái .

- Chào em !

Ách ! Tiếng ai vậy nè ? Nhìn quanh ... Ủa ? Làm gì có ai đâu ? Chẳng lẽ có ma ... Mà linh tính . Làm gì có ma có gì ở đây . Sáng sớm ra ... Chắc bên hàng xóm

- Sao em ngây người vậy này ?

Lần này thì tiếng sát người luôn . Cô từ từ xoay người lại . Oái ... Người đầu mà đẹp trai vậy nè ? Đẹp hơn cả siêu mẫu .

- Anh ... anh tên gì ? Sao anh lại ở trong nhà em ? Cổng vẫn khóa mà ?

Anh đặt tay lên trán cô . Sao cô quên nhanh vậy nè ?

- Anh là Hạ Thiên . Anh học lớp 12 trường The World . Hôm qua em đồng ý cho anh ở trên đó rồi mà .

- Vậy hà ?

" Ủ' ha ! Sao mình quên nhanh vậy này ? 10 triệu chứ không có ít đâu ."

- Em tên Linh . Em học lớp 9 cùng trường với anh đó .

Bỗng cuộc nói chuyện bị gián đoạn .

- Linh . Con dậy chưa ? Dậy đi học thôi con .

Đó là tiếng mẹ cô . Nhà cô chẳng thuộc dạng khá giả gì . Mẹ cô nói rằng căn nhà này là của nhà ngoại cho mẹ con cô . Còn nhà nội không hề thích mẹ cô bởi mẹ cô nghèo . Họ cho rằng mẹ cô không xứng với bố cô . Mà cô không có bố bởi bố cô mất vì tai nạn . Nhà cô đang rất khó khăn . Mẹ cô nói : "Đòi người ai cũng phải trải qua một biến cố lớn . Chúng ta phải cố gắng vượt qua . "

- Mẹ ơi ! Đây là anh Hạ Thiên . Hôm qua con đồng ý cho anh ấy thuê nhà mình đó mẹ . Anh học trường con đó mẹ , lớp 12 mẹ ạ !

- Ủ' ! Chào cháu ! Cô là Hạ Ly , mẹ của Đào Linh !

- Cháu chào cô ! Lâm phiền cô ạ !

- Ủ' ! Thôi , hai đứa đi tắm rửa rồi ăn cơm !

- Vâng ạ !

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Mẹ Rời Xa ...

- Thiên à ! Cháu ăn đi ! Ăn nhiều vào , cứ coi như đây là nhà của cháu nhé ! Cô nhìn cảnh trước mắt mà mặt hầm hầm

- Mẹ !

- Oi !

- Sao mẹ đối xử tốt với anh ấy vậy ? Mẹ mới quen anh ấy chưa đầy 15 phút mà !

- Con gái à ! Hạ Thiên vừa đẹp người đẹp nết .

- Thôi mẹ . Thế con gái mẹ có gì không tốt , không xinh à ?

- Con á ? Con chỉ được dễ thương thôi .

Bỗng mẹ cô quay ngoắt sang phía Hạ Thiên . Chính bà còn không hiểu , không biết tại sao mà bà lại thích thằng nhóc này nữa là . Thật sự thằng nhóc này rất đáng yêu . Bà nhìn thì thấy được sự dũng cảm , gan dạ trong đôi mắt đó . Bà muốn chính người con trai này là người bảo vệ cho con gái bà...

- Hạ Thiên !

- Dạ ! Thưa cô .

- Cô giao Đào Linh cho con nhé ! Con cứ quán xuyến nó đi . Nó làm sao thì con cứ thẳng tay trừng trị cho cô .

- Mẹ ! Sao vậy ? Mẹ không thương Đào Linh nữa à ?

Cô đã bắt đầu cảm thấy cay mắt ...

- Không ! Con gái à ! Mẹ rất yêu con nhưng mẹ muốn ...

- Hạ Ly ! Em không cần phải nói đâu . Anh sẽ giải thích cho Đào Linh hiểu mà .

Có người đàn ông đứng ngoài cửa tự lúc nào . Nhìn trông đã ngoài 40 rồi . Mắt cô vừa nhìn thì đã hiểu ra mọi chuyện . Người đàn ông đó ! Chỉ người đàn ông đó mới có thể đem lại hạnh phúc cho mẹ của cô . Chính chú Mạnh .

- Chú Mạnh . Chú cứ đưa mẹ con đi đi . Con hoàn toàn đồng ý mà .

- Con gái ... Mẹ ...

Bà Hạ Ly nhìn con mà ứa lệ . Đứa trẻ này ...

- Con không sao đâu mà mẹ . Mẹ không nhớ con đã nói về chuyện này à ? Con nghĩ chỉ chú Mạnh mới có thể đem lại hạnh phúc cho mẹ mà thôi . Mẹ đã khổ vì con nhiều rồi .

Nói xong , cô nắm tay Hạ Thiên đứng dậy .

- Thiên . Minh đi thôi . Đi học thôi anh .

Hạ Thiên bị bất ngờ vì cái nắm tay này . Dù không phải lần đầu nắm tay con gái nhưng bàn tay này thật mềm mại , mà còn hơi run rẩy ...

- Ủ' ... Minh đi thôi .

- Con gái à ...

- Con không sao mà mẹ . Mẹ đi với chú đi . Có gì mẹ viết thư đề lại cũng được . Chú Mạnh ! Nhờ chú chăm sóc mẹ con ạ !

Ông Mạnh đang ôm lấy bà Hạ Ly thì gọi với theo cô

- Con gái . Chú mới mua xe cho con đó . Con đi đi . Coi như quà của bố nuôi được không con . Con đừng từ chối nó ... có được không ?

- Vâng .

Vừa bước ra khỏi cửa thì ôm lấy Hạ Thiên mà khóc nức nở , cô chưa bao giờ có cảm giác an toàn như thế . Đây là người con trai thứ hai mà cô cảm thấy có thể tâm sự bất cứ điều gì ...

- Anh Thiên . Em không thể chịu nổi , em thật sự rất đau . Mặc dù biết đó là quyết định của em nhưng ... chính em đề nghị mà sao em lại ích kỉ như vậy chứ ? Tại sao em đến giờ không thể buông được mẹ . Chú Mạnh rất tốt . Chú cứ như người bố của em vậy đó anh . Em rất quý chú nên mới có quyết định như thế .

- Nín đi mà . Ngoan nào . Anh biết mà . Em là cô bé ngoan . Ta đi học thôi .

Anh biết giờ chỉ có cách này mới cho cô bước đi thôi . (Có mà ông đuổi lí thì có ...)

Anh đưa cô ra chiếc xe mới tinh cạnh chiếc ô tô sang trọng mà thăm đánh giá " Chú ta cũng được . Biết cách chọn lựa . "

Suốt quãng đường đi , cô chỉ biết dựa vào lưng anh mà khóc . Nói thật đây không phải là lần đầu anh ở cạnh con gái nhưng những cô gái kia không giống Linh . Linh thật sự rất đáng yêu . Cô như viên ngọc sáng vậy . Anh cần bảo vệ cô dù có chuyện gì xảy ra ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Bạn Thân

- Linh ! Linh ơi !Hai bóng người từ đâu chạy tới . Nhưng cô gái nhỏ của chúng ta vẫn đang thất thần bên cạnh Hạ Thiên . Cô gái lạ nhìn Linh hốt hoảng :

- Linh ... Linh ... Mày làm sao thế ? Mày đừng làm tao sợ mà . Linh ơi ...

- Cô ấy không bị gì đâu .

Hạ Thiên đứng bên cạnh lên tiếng thì bốn con mắt ngược nhìn rồi cô gái hét toáng lên rồi ôm lấy chàng trai :

- Huy . Huy . Anh ta là ai vậy ? Chẳng lẽ ... Anh ta làm gì Linh rồi ?

Thời ... Anh đến bó tay với cô gái này . Tại sao lại có ý nghĩ như vậy chứ ? == . Lắc đầu thờ dài :

- Mày à ! Anh không làm gì Linh cả . Đầu óc em đen tối quá !

- Ủa ? Sao anh biết tên em ?

Cô gái vẻ mặt ngây ngốc như muốn chọc tức người bên cạnh . Huy đứng bên cạnh nhìn cô người yêu bé nhỏ của mình mà tức điên lên , sao mà ngốc vẫn hoàn ngốc thế chứ ? Anh nghĩ thật bất hạnh . Sao mình lại yêu cô ấy nhỉ ? Cốc yêu đầu cô , anh ghì cô treu chọc :

- Em hâm quá rồi . Sao em ngốc thế ? Thè học sinh của em làm gì ? Trung bày sao ?

Tiếp đó là màn cãi lộn thường xuyên thấy của đôi này . Hạ Thiên vẫn chú ý đến cô gái cạnh mình , cô ấy vẫn buồn như vậy . Anh lay cô tỉnh lại về thực tại , đầu óc cô treo lên cây hết rồi . Cô bị tiếng gọi của anh làm cho tỉnh lại . Một môi là những gì cô cảm nhận được bây giờ . Yêu đuối cũng không phải lúc . Huống chi cô lại đang làm phiền một người chỉ mới quen biết . Anh ngày đầu đi học nữa . Thấy anh lo lắng cho mình , tự dưng trong lòng dâng lên cảm giác ấm áp khó tả . Mỉm cười với anh :

- Anh đi nhận lớp đi . Nhớ ngoan đấy ! Em ra với hai đứa kia đây . Chúng nó phiền lắm cơ . Điếc hết cả tai . Không ngày nào chúng để em yên được cả !

Le lười làm bộ dạng đáng yêu , cô tiến về đôi trai gái đang chỉ chóc cãi nhau rồi lời tuột chúng đi , không quên vẫy tay chào anh .

Tại phòng của hiệu trưởng ...

Hạ Thiên thông dong bỏ tay vào túi quần bước vào trong , cả người toát ra khí lạnh , nhìn người đàn ông mặc vest đen ngồi trên ghế sofa ở trong phòng , lạnh nhạt mở lời :

- Chào ông .

Người đàn ông vội đứng dậy , mỉm cười với anh :

- Chào Lâm thiếu gia ! Chào mừng cậu . Thật hân hạnh

" Hự " Tên con trai nào đó nháy từ đâu ra như một con gió đập vào lưng anh khiến anh không chuẩn bị kịp mà phát ra tiếng . Nhanh chóng hiệu trưởng cũng mỉm cười :

- Trần tổng ! Chào cậu .

Ánh mắt sắc lạnh quét tới , ngữ khí có chút không bình thường :

- Thiên Minh ... Cậu muốn chết à ?

- Ồ ... ồ ... Cậu thật tinh tường . Lâm Hạ Thiên ! Nghe nói hôm qua cậu chính thức bị đuổi khỏi nhà . Thật sock nhé !

Người đủ bản lĩnh đưa mắt nhìn anh trong các tình huống thế này thì chỉ có Trần Thiên Minh mặt dày (theo lời anh Thiên) . Là bạn thân của Hạ Thiên . Trước mặt mọi người điềm tĩnh như thiên sứ , còn trước mặt anh thì nhẩy không chịu được ... Cái gì cũng bắt sóng được .

- Cậu có muốn như vậy không ? tôi không ngại một cú điện thoại đâu .

- Tôi thật sự muốn nhìn thấy cảnh tối qua cậu làm gì với ...

- Có muốn chết thì cậu cứ tiếp tục đi ...

Lời đe dọa sắc mùi bạo lực nhưng vẫn không thay đổi , con người nhẩy này vẫn tiếp tục chọc anh ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Bạn Thân (Cont)

Ngoài lề trước khi vào :Lời đầu cho mình xin lỗi mn vì bỏ bê truyện lâu . Mình sẽ cố gắng thêm nữa . Mong mn ủng hộ , comment cho mk ít động lực . Cảm ơn các bạn . Truyện Yêu là truyện đầu tay của mình (Mới đăng 2 chap , dùng đề sắp chi tiết , nó cx là tp tâm can của mình hihi...) . Vì vậy ai đang theo dõi cũng cho mk xin lỗi , mình sẽ đăng hoàn cái này rồi full Yêu sau ạ .

.....

Gọng Thiên Minh vẫn tiếp tục trêu ghẹo nhưng chủ đề anh hoàn toàn đổi sang cái khác :

- Ấy chết ! Ti thì quên mất . Hạ Thiên , sáng nay tôi nhìn thấy cảnh không thể tin nổi , cô bé sáng nay có điểm phúc được đi cùng cậu là ai thế ? Nhìn cũng xinh đấy chứ . Tôi chỉ thoáng qua thôi , chưa kịp mặt nhưng đi với cậu tất nhiên phải là hàng tốt rồi . Nhưng sao lại đi cái xe đạp thế ? Lại còn dựa vào người nữa chứ ... thật không tầm thường . Có muốn tôi phát tiếng không ? Có ai bên cậu không mong nổi tiếng . Chắc cô ta cũng không phải ngoại lệ chứ ?

Những lời nói của Thiên Minh như khơi con giận dữ của anh . anh như phát điên khi nghe những lời đó . Anh không cho phép ai dùng những từ đó nói về cô . Cô không đáng để đem so sánh với những đứa con gái tận cùng của xã hội . Bởi khi gặp lần đầu anh đã thấy cô là một người anh cần bảo vệ và ... Những dòng suy nghĩ trải dài trong tâm trí anh , câu nói đó khiến anh giận dữ . Gọng nói đầy lạnh lẽo mang theo chút cảnh cáo :

- Cậu có muốn bỏ mẹ cậu phải mua hòm không ? Tôi không ngại .

Sự u ám , lạnh lẽo tràn ngập căn phòng , hiệu trưởng toát mồ hôi lạnh . Quả không sai lời thiên hạ đồn . nhà họ Lâm có thiếu gia tàn khốc , lạnh lùng . Cái tên cũng đã đủ thấy , đừng tưởng Hạ là hạ thấp mình , Hạ ở đây đi với Thiên là trời có nghĩa là chỉ hạ mình trước trời chứ không hạ mình trước một ai khác . Ông vội dùng lời nói của mình mong xoa tan đi cơn giận của cậu ấm này :

- Lâm thiếu ! Xin cậu bớt giận ... Trần tổng , mong cậu đừng đùa Lâm thiếu nữa .

Lâm thiếu với Trần tổng nếu đề cô nghe được cũng không hay lắm . Anh không muốn cô biết . Nhưng không rõ lý do ...

- Hiệu trưởng ! Ông hãy gọi chúng tôi bằng tên . Để người ngoài nghe được cũng không hay lắm .

Như sự nhớ ra điều gì , anh vội vã hỏi , trong giọng nói không giấu được chút hơi ấm :

- Khối 9 trường này ở đây nào thế ? Tôi nghe nói ở đây bảo khóa 12 cấp học .

Như bắt được vàng , ông hiệu trưởng bắt đầu khoe :

- Vâng ! Khối 9 và khối 12 ở 1 dãy . Chúng tôi sắp xếp như vậy để tiện cho việc thi cử và học hành của các em ...

- Được rồi . Cảm ơn ông !

Quay lưng bước đi , bỏ lại con người đang sững sờ nhìn anh . Đừng hỏi vì sao anh ta lại hự vậy . Bởi quá sock ... Sock không còn từ gì diễn tả nổi . Cái con người kia sao lại có nhiều biểu cảm cùng lúc như thế . Bắt đầu là quý , sau đó lại bình thường , rồi lại cười , lại thiên sử ... Sáng nay hẳn có ăn phải bà không vậy . Đứng chết trân một hồi anh vội đuổi theo vì có câu hỏi cần được giải mã .

Về phía Hạ Thiên , đang định đi tìm cô nhưng lại xuất hiện cái đuôi cứ bám theo làm anh khó chịu . Nói bây giờ mới khó chịu là không đúng . Anh đã chịu đựng cảnh này từ lúc mới sinh ra rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Thay Đổi Suy Nghĩ Chóng Mặt

- Tại sao cái đồ mặt dày như cậu cứ bám theo tôi mãi thế ? Cậu có thấy con đĩa đó bao giờ không ?

Câu nói của Hạ Thiên mang hàm ý vừa châm chọc vừa bực mình đến căng . Câu nói đầu có lẽ Thiên Minh nghe nhiều rồi , còn câu sau chắc chưa nghe bao giờ . Con đĩa lại còn đối ? Anh như thế này mà so sánh với đĩa ? Cậu ta đang si nục anh ???

- Hạ Thiên ! Từ lúc nào cậu coi bạn thân như đĩa thế hả ? Cậu ... Thôi được ! Cậu cho tôi biết ...

- Lại nhái ít thôi . Cậu muốn biết về cô bé đó chứ gì ? Được . Tôi cho cậu biết . Cô ấy tên Đào Linh . Học 9 Văn trường này . Từ nhỏ mất bố . Bây giờ mẹ đi thêm bước nữa ...

Càng nghe lại chẳng thấy liên quan gì đến việc ở chung cả . Thiên Minh khó hiểu hỏi anh :

- Có gì đến cậu không hà Hạ Thiên ? Cô ấy và chuyện gia đình có liên quan tới việc cậu ở đó không ?

Đúng ! Càng nghĩ lại chẳng thấy liên quan . Anh nghĩ ra lý do để biện hộ cho mình . Một lý do rất buồn cười :

- Tôi chỉ là cảm thấy cô ấy đáng thương . Cần được thương hại .

" Thương hại ? " Hai từ này nói mồm dễ dàng quá . Nhưng nói ra lại cảm thấy nhói tim , gương mặt mang chút tội lỗi nhưng lại nhanh chóng khôi phục lại bình thường . Nhìn sang con người bên cạnh xem anh ta có tìm được khác biệt trên mặt anh hay không nhưng khuôn mặt ấy vẫn vậy . Về đêm chiều muốn tìm hiểu quen thuộc hiện lên . Thiên Minh thờ dãi :

- Vậy à ? Thiên Minh lạnh lùng , băng khốc vẫn vậy ? Tôi đi tìm cô gái đó đấy đây

Nói xong anh bước trước bỏ lại Hạ Thiên phía sau . Thực có ai biết giờ đây anh muốn đi theo để xem cô ra sao không ? Nhưng lại thôi , bước về lớp ...

Thiên Minh lò dò đi tìm ... Sau một hồi lằng quằng

- Lớp 9 Văn ? 9 Văn tầng này ? Thấy rồi !

Đang định gọi mặt điểm tên người cần tìm thì ...

- Đào Linh đừng khóc nữa . Hà My thương mà . Nghe Hà My nói nè . Mẹ Đào Linh - cô Hà Ly đó ! Cô Ly thương Linh lắm mà . Linh cũng vậy đúng không ? Linh muốn cô hạnh phúc thì có gì sai đâu ? Linh rất đúng cảm nha . Có biết không đồ ngốc này ! Khóc gì chứ ? Nín ngay nào . Linh nói chủ Mạnh có thể làm tất cả còn gì ? Lo gì nữa ? Gọi cô Ly về nhà ! Giữ cô ở lại đi .

- Không đâu . Mẹ xứng đáng được hạnh phúc mà . Không khóc đâu nè !

Giọng ấm áp mang chút hờn dỗi , đáng yêu . Anh nghe được , chắc chắn là cô . Quay lại . Cô gái đáng người cao mét sáu , khuôn mặt thanh tú , sáng ngời . Hàng nước mắt vẫn còn thoát ần thoát hiện , nhìn như thiên thần ... (Trúng tên thần Cupid rồi cả nhà ạ !) Bỗng có tiếng hét ngay cạnh làm anh giật mình . Ôi ! Anh quên mất . Con gái háo sắc ... Anh không chuẩn lẹ thì sẽ có chuyện xảy ra mất thôi . Đi tới trước mặt cô , nhẹ nhàng mỉm cười ôn nhu , ấm áp :

- Anh là Thiên Minh ! Nhớ anh nhé Đào Linh !

36 kể , chuẩn là thượng sách , anh chạy đi , không quên làm kiểu chào quân đội nhí nhảnh . Cô đứng đó chưa hết bàng hoàng . Ban đầu là tiếng hét ong trời nổ đất của con gái . (chần động cả trường chứ đừng nói đến cô) , tiếp đó là gương mặt thiên sứ hiện ra trước mặt cô . Giọng nhỏ nhưng cô nghe rõ từng chữ . Bỗng có cảm giác thân thuộc , cô đã từng gặp anh sao ? Sao anh lại biết tên cô ?

Sau một lúc thì hồn mảy đưa con gái cũng về xác . Tụi nó hét toáng lên sung sướng nhưng cũng tiếc nuối :

- Ôi ! Thiên Minh ! Anh là thiên sứ của lòng em ? Ai biết anh học lớp nào không ?

Cảnh này ... Ôi trời sòn hết cả gai ốc . Tiếp diễn công cuộc hám trai đi mảy bạn ! Trên mặt cô hiện rõ như thế đấy . Có người tiếp diễn nhưng thông tin này đáng quan tâm đây :

- Anh học lớp 12 Toán nha . Hình như học sinh mới . Giỏi quá !

Quay sang phía bên cạnh , Hà My cũng xúc động không kém khiến Khắc Huy vừa đi từ cantin về mà bực ! Cô là người yêu của anh mà sao cái tính mê trai này vẫn chưa bỏ được thế ?

- Hà My ! Em sai anh đi mua đồ để em an ủi Linh mà sao lại đứng đây để ...

Mùi dấm chua nồng nặc lan tỏa đầu đây . Hai đứa bạn thân của cô quả là rất đáng yêu nha ! Cũng là nhờ công cô làm bà mối cho cuộc nhân duyên này ! Cô thật giỏi mà ! Chuyện của cô , suy nghĩ thấu đáo , Hà My nói thật đúng . Quyết định của cô là làm cho mẹ hạnh phúc cơ mà . Vậy nên cô không được buồn nữa . Đồi bạn thân là tình nhân này của cô từ trước đến nay luôn gỡ tâm được cho cô mà . Đang tay ôm cô hai người đang chỉ chốc trước mặt , cô hạnh phúc :

- Tao nói này ! Tao yêu bọn mảy rất nhiều ! Bắt đầu cuộc sống mới nào . Thật vui khi có bọn mảy ở bên cạnh !

12 TOÁN ...

- Hạ Thiên ! Tao nói mảy nghe . Nếu mảy dùng từ thương hại với Đào Linh thì hãy tránh cô ấy đi . Nó rất lố bịch mảy biết không ?

Đang ngồi xem văn kiện anh cũng phải dừng lại quay sang nhìn người nói câu đó . Cái gì đấy ? Suy nghĩ của cậu ta dạo này thay đổi chóng mặt thế cơ à ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Suy Nghĩ Của Ai ...

- Cậu nói gì ?

Hạ Thiên hỏi lại , vẻ mặt có vẻ không tin lắm . Thiên Minh vẫn bình tĩnh lặp lại :

- Tôi nói rằng nếu cậu thương hại cô ấy thì hãy tránh cô ấy đi ... Bởi từ " thương hại " rất lố bịch .

Thanh âm nhỏ , rất nhỏ để không một ai có thể nghe thấy tiếng anh (trừ Thiên) . Miệng lưỡi thế gian thật đáng sợ . Nên tránh ngay từ đầu là tốt nhất . Nhưng ... anh đâu biết được người ngồi bên cạnh đang theo đuôi suy nghĩ khác ...

Hạ Thiên trầm lặng khi nghe những lời của Thiên Minh . Hon ai hết anh hiểu tất cả . Anh hiểu từ đó không xứng để anh nói về cô . Anh biết mình đang cố tránh , cố tránh đi tình cảm tốt nhất mà con tim đang từng ngày từng giờ dành cho cô . Có thể ai cũng ngạc nhiên . Tại sao vừa gặp 2 ngày đã yêu ? Đúng ! Anh cũng đã có suy nghĩ như vậy . Nhưng anh không còn là trẻ con nữa nên anh hiểu rất rõ . Lần đầu khi anh gặp cô , đó là lúc nhìn thấy gương mặt một mới , tiêu tụy vì những chuyện không hay xảy ra với số phận làm cô đau (đoán mò nhưng lại đúng đấy) nhưng trong đôi mắt anh nhìn vào lại sáng đến lạ thường . Sự kiên cường , bước binh lại bộc lộ rõ ngay sau đó . Vừa thương lại càng muốn bảo vệ . Hai cảm xúc đó cứ len lỏi trong tâm trí anh rất mờ , rất ảo nhưng cũng rất quen thuộc . Lúc cô ngốc nghếch lơ đãng hay đang đắm chiều suy nghĩ cực ngây ngô . Lúc lại cười thật tươi , làm nũng mẹ , lúc đó trái tim anh đã định hình , vì cô lỡ mất một nhịp . Người con gái anh rung động , muốn bảo vệ . Anh chỉ cần một người vô tư , ở cạnh anh lúc anh cần , làm anh cảm thấy ấm áp nhất , người đó là cô . Anh đã tìm được . Người con gái anh thương ... Những dòng cảm xúc ngọt ngào len lỏi . Anh chỉ muốn mình anh yêu cô , mình anh có thể bảo vệ cô ... 1 cách âm thầm và chỉ mình anh biết . Để đến một lúc nào đó cô cảm nhận được bằng trái tim nhỏ bé ấy , anh sẽ công bố với mọi người . Vì vậy , bây giờ chưa phải lúc anh nói ra , vẫn mạnh mẽ nói với Thiên Minh :

- Cậu muốn tôi tránh cũng chẳng được . Con bé ham tiền đó ... Tôi thuê nhà em ấy 10 triệu 1 tháng cậu biết không ? Tôi muốn tránh cũng chẳng xong .

Nói rồi anh làm bộ bất lực (đáng yêu :))) làm Thiên Minh trở mặt đứng phắt dậy :

- Há ??? Cậu nói gì cơ ? Cậu thuê nhà em ấy ?

Cả lớp quay lại nhìn anh như sinh vật lạ . Hạ Thiên nhẹ giọng nhắc nhở :

- Đừng làm phiền người khác như vậy .

Thiên Minh nhanh chóng cười gượng , anh ngồi xuống tiếp diễn công cuộc đang dang dở , vẻ mặt cũng không bớt đi bất ngờ chút nào :

- Cậu nói thế là sao ? Tôi tưởng bố mẹ cậu cho cậu ra ngoài ở cùng cô gái nào đó 2 tháng sau mới trở về cơ mà ? Sao lại ở nhà Đào Linh được ?

Hạ Thiên nghe xong thấy có gì không ổn lắm . Cô gái ... 2 tháng ... Anh đâu nghe bố mẹ anh đề cập đến chuyện này đâu ? Sao lại có chuyện như thế được . Bố mẹ anh đuổi anh vì lí do này ? Con gần lẩn lén nhưng cũng nhanh hạ bởi những suy nghĩ sau đó . Nếu bố mẹ không đuổi anh thì sao anh có thể tìm được cô ? Người con gái anh thương ngay từ cái nhìn đầu tiên được chứ ? Anh chỉ cần bây giờ được cạnh cô và sau này cũng mãi như thế ...

Những dòng suy ấy rất đúng . Nhưng anh nào đâu hay biết ...

Hạ Thiên cúi tiết khi Thiên Minh chỉ nhìn anh tìm câu trả lời :

- Tôi muốn ở đâu thì ở . Ai cản được tôi .

.....

Chẳng mấy chốc mà hết buổi học , giờ ra về ... Trên sân trường bao anh mắt nữ sinh cứ đổ dồn về 1 phía . Không ai khác chính là Hạ Thiên và Thiên Minh . Một người cứ đi theo một người , từ bãi đỗ xe cho tới

khí gần ra khỏi cổng trường thì Thiên Minh rẽ hướng khác .

NỘI DUNG cuộc nói chuyện của con đĩa và oppa Thiên như sau :

Sau khi ra khỏi lớp , Thiên Minh cứ nằng nặc đòi Hạ Thiên dẫn mình về nhà Đào Linh hướng ké nhưng đổi lại chỉ là từ KHÔNG hờ hững . Bằng mọi cách van nài , con đĩa cũng chịu thua và đi theo lệnh của anh , để cho Đào Linh không nhìn thấy...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Chữ Thiên Cho Mình Em

Ra khỏi cổng trường , anh đã thấy cô đứng vậy chào mình , trong lòng không khỏi nổi lên chút ám áp . Một đám con gái tíu tít xúm lại tặng quà anh ... Cảnh này cô nhìn thấy đã quen . Nếu trường mà có trai đẹp mới thì đây là màn chào mừng của tụi con gái . Vì vậy , việc này mất nhiều thời gian lắm đây . Cô còn lâu mới được về nhà ... Cười khổ nhìn anh cảm thông . Ai bảo anh đẹp trai quá làm gì ?

Nhưng có vẻ cô đã lắm . Anh lạnh lùng làm mọi sự trở nên yên tĩnh , dần tránh xa anh . Sao Thiên lại như này , anh có mặt này nữa à ? Khiến cô cũng phải giật mình hoảng chi là ... Rất nhanh trở lại . Anh nhìn cô ám áp nói :

- Linh ! Mình về thôi .

Sự ám áp của anh với cô vẫn vậy . Bối rối nhìn xung quanh , cô âm thầm nói với anh :

- Anh Thiên ... Mấy quà kia . Nhận nhé ! Em không nỡ để các bạn ý cảm về .

Sao Hạ Thiên có thể từ chối lời đề nghị của cô được chứ ? Anh vui vẻ gật đầu , đứng chờ cô cảm quà cho . Mặc dù không biết cô lấy về làm gì nhưng chỉ cần cô thích . Cái gì anh cũng cho . Đợi một lúc cô cũng nhận xong . Tụi đồ linh kinh đặt giỏ xe không vừa , anh lấy từ tay cô treo 2 bên tay lái , khỏi để cô cầm bắt cứ thứ gì .

Trên đường đi , không gian yên tĩnh lạ thường khác hẳn với lúc cô thu quà .

Nắng vàng yếu ớt xuyên qua từng kẽ lá , con phố vắng chiều , đôi trai gái trên chiếc xe đạp . Thơ mộng , hữu tình , đẹp đôi , hoàn mỹ tất cả dồn vào họ .

Đang định lên tiếng phá vỡ bầu không khí và kiểm nghiệm xem cô còn ở sau mình không nhưng ...

- Anh Thiên . Tâm sự ...

- Ừ ! Em nói đi . Anh đang nghe đây !

- Ok ! Anh Thiên . Nhà anh ở đâu ? Bố mẹ anh làm gì ? Sao anh lại phải đi thuê nhà ?

" Oánh !!! " Một tiếng nổ lớn xảy ra trong đầu anh . Sao cô lại hỏi về vấn đề này cơ chứ ? Anh trả lời cô :

- Sao em lại hỏi về vấn đề này ? Nhà anh ...kinh doanh bình thường thôi . Bố anh ... làm ở công ty , mẹ anh ... bán nước . Anh thuê nhà để học do ... được học bổng ...

Lời nói có vẻ vấp , lo sợ cô nghĩ ngờ mình nói dối . Anh yên tĩnh lắng nghe phía sau .

Cô nghe anh nói vậy thì mỉm cười :

- Gia đình anh chắc hạnh phúc lắm nhì ! Em hỏi vậy vì thấy lạ . Đang dung anh đến trước mặt em hỏi thuê 10 triệu 1 tháng mà rõ ràng là đắt . Đầu ai tự mang tiền tới cho mình đầu .

Anh nghe cô nói xong mà không khỏi cảm thán . Tại sao cô lại đơn giản như thế . Cái cuộc sống của anh nhìn người ta tự mang tiền đến quen rồi . Với lại ... Ăn tượng gặp mặt lần đầu có vẻ hơi chuối ...

- Em không lấy tiền thuê nhà của anh nữa đâu . Em cho anh ở cùng đây . Em muốn có 1 người để tâm sự . Mà thôi anh làm vệ sĩ cho em đi . Mà thôi . Anh đẹp trai thế này đánh nhau phí lắm . Anh ở cạnh em được rồi . Được không anh ?

Không hiểu sao , cô rất thích người con trai này . Không phải vì anh đẹp trai mà là tình cảm anh dành cho cô rất ấm áp . Cô thương anh ... Hình như vậy . Cô mỉm cười với suy nghĩ của mình , chờ đợi câu trả lời của anh .

Còn anh thật vui vẻ , muốn ôm cô thật chặt và cũng vì vậy càng muốn giấu chuyện đó đi . Mỉm cười :

- Được ! Anh đồng ý !

Nghe câu trả lời của anh , cô rất vui . Muốn kể cho anh về cuộc sống của mình . Cô là vậy , thương ai là thương cho chót , cái gì của mình của kẻ tuốt tuốt cho người ta nghe .

- Anh có muốn nghe chuyện gia đình em không ?

Mặc kệ anh có muốn hay không , cô bắt đầu kể :

- Tên em là Đào Linh , em có mẹ là Hạ Ly , baba là Đào Viễn Chính . Baba em và mẹ kết hôn trong sự phản đối của nhà nội . Ông nội em không cho đâu . Vì chê mẹ nghèo . Không hiểu ông nội nghĩ sao ? Em chưa biết mặt ông ta đâu đây . Thật là... Baba và mẹ vẫn lấy nhau vì tình yêu . Họ sống trong căn nhà mà ông bà ngoại em cho . Tự tay xây dựng cuộc sống mới , nhưng bị kịch tới , vào mùa đông của 10 năm trước , chiếc xe tải khốn kiếp đã cướp đi baba của em . Trên đời chỉ còn em và mẹ . Mẹ rất kiên cường , lo cho em ăn học , lo cho em vào trường tốt . Có điểm giỏi nào em cũng về khoe mẹ và baba hết nha . Anh đừng nghĩ em hăm . Baba không nói được thôi chứ mọi việc em làm ông ấy đều biết hết đây . Đến năm em 10 tuổi thì gặp chú Mạnh . Không biết do duyên trời sắp đặt hay sao . Hôm ý em đi lạc , được chú đưa về , tình cờ mới biết được chú là bạn cũ của mẹ . 2 năm trước khi biết yêu là gì em mới lí giải được tại sao chú lại hay đến nhà em , dành cho mẹ em và em những món quà đẹp nha . Chú là người theo đuổi em từ hồi sinh viên , nhưng bị baba đánh mất . Baba em giỏi đúng không ? Hi hi ... Em âm thầm hợp tác cho họ nên duyên đó . Chắc baba không trách em chứ ? Em làm chỉ để cho mẹ hạnh phúc thôi mà . Còn về lí do em nhận tiền cho anh ở nhờ là ... cơ nghiệp mẹ và baba gây dựng bị hỏa hoạn cuốn sạch . Em không biết đũa nào đốt đó . Cả 1 dãy đó khoảng 7-8 nhà cháy hết một lượt luôn . Nhìn biển lửa mà em thần thờ . Kì niệm , công sức của baba mất hết . Em muốn gây dựng lại . Nhưng mẹ đi với chú Mạnh rồi , em còn đang đi học nữa . Nên thôi , đợi bao giờ em đi làm có tiền rồi sẽ làm lại sau . Em muốn tự làm lại bằng tiền của mình làm ra . Em không thu tiền của anh nữa là vậy .

Giọng cô lúc trầm lúc bổng , lúc mang theo chút giận dữ lại bị thương làm người nghe phải xót xa , anh nghe xong càng thương cô nhiều hơn . Một cô gái chịu nhiều bất hạnh như vậy . Anh quyết tâm làm mọi thứ cho cô .

- Thiên . Tên của anh rất hay . Anh có biết ý nghĩa là gì không ?

Cô tò mò hỏi anh . Tính cô rất xấu . Đang từ chuyện này nhảy luôn sang chuyện khác . Đôi khi làm người khác khó chịu nhưng ... anh thì không . Vui vẻ đáp lại cô :

- Hạ Thiên nghĩa là chỉ cái mình trước trời .

Cô nghe xong trêu chọc anh :

- Ngang tàn quá đi . Anh không sợ ai sao ? Aizz ... Em sẽ làm anh sợ em . Để em một chữ Thiên . Bầu trời rộng , Không gọi anh Thiên đâu .

Chỉ tính trêu chọc anh thôi , nhưng cô đâu ngờ anh lại vui vẻ đáp ứng :

- Được . Một chữ Thiên cho em . Chỉ mình em thôi . Minh em gọi . Nhớ xưng anh - em nghe không ?

Cũng chiều đó . Họ như gần nhau thêm một chút . Cô và anh , hai người vui vẻ tíu tít . Có thể nghe thấy họ đang bàn về tối nay ăn gì ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Thư Của Mẹ ...

Mn cho mình xin ý kiến với ạ . Đăng dc mấy chương rồi mà không thấy ai bình luận làm mình sốt ruột quá . Mong mn góp ý ủng hộ . Nhân ngày 20/10 Ci chúc toàn thể các bạn nữ ngày càng xinh đẹp và trẻ trung nha . Ci F/A nên ngồi nhà viết truyện cho các bạn nè . Ủng hộ Ci nha !!!

.....

Cô và anh bước vào nhà , mảy túi đồ linh kinh trên tay , cô tranh dành đôi xách nhưng anh không cho . Đã thế cô đổi cho anh coi . Bối bối , mặt xỉn rồi đánh anh một cái , cô mắng :

- Thiên đáng ghét . Anh dám bắt nạt em . Cho anh nhìn com .

Oan cho anh quá . Chỉ là không muốn cô xách nặng nên anh đành tất cả thôi mà . Anh lùi thui đi theo cô năn nỉ :

- Linh xinh đẹp . Em cho anh ăn đi mà . Anh chỉ lo em xách nặng đau tay nên mới không đưa thôi . Chỗ này của em tất . Được không .

- Kệ anh .

- Linh . Anh xin lỗi mà . Em tha cho anh được không ? Anh đói thật mà ...

Ôiiii ! Về mặt Hạ Thiên lúc này dễ người khác , ngay cả bố mẹ anh nhìn vào chắc tưởng mình đang mơ mất thôi . Một người băng lãnh , không sợ ai mà bây giờ dùng khuôn mặt đáng yêu để nịnh một cô gái là sao ? Thật không thể tin nổi mà ...

Cô vui vẻ nhìn về mặt hối lỗi của anh , mở cửa vào nhà . Hai bức thư để trên bàn . Chắc của mẹ cô . Mà sao lại có 2 bức ? Tiến lại gần , 1 bức cho cô , một bức cho anh Thiên . Mẹ thật là . Mới quen người ta chưa bao lâu mà đã ... Xấu hổ quá đi . Cô gọi với anh :

- Thiên . Anh vào xem thư này . Mẹ em cũng gửi cho anh đấy !

Cô mở bức thư của mình ra đọc . Mẹ viết cho cô về những ngày đã qua . Về baba cô , mẹ biết cô luôn muốn mẹ được hạnh phúc . Vì vậy , nếu cô muốn mẹ ở bên thì mẹ sẵn sàng . Mẹ bảo cô rất ngoan . Hết luôn . Sao ngắn thế ? Nhìn sang bên cạnh , anh Thiên vẫn chưa đọc xong ? Cô nhón chân ngó lên xem mẹ viết gì nhưng anh không cho , liên tục đi đầu cô xuống làm cô bực mình gắt :

- Hừ . Em không thèm . Em đi nấu com . Anh là đồ ki bo bần xin .

Hậm hực bước xuống bếp , nhưng trước đó cũng không quên gọi cho mẹ cô . Giọng trách cứ hờn dỗi . " Cầm" mẹ không được về , cô còn hỏi mẹ nhanh nhanh đảm cưới cho cô ăn cỗ . Còn về việc mẹ viết thư quá bất công nữa . Cách nói chuyện của cô làm người bên kia không khỏi cười lăn lộn .

Xuống bếp làm được một nửa bữa com rồi mới thấy anh Thiên xuống . Cô lườm anh vì cái tội không chịu cho cô xem . Anh cười trêu cô :

- Em không phải đang ghen tức với anh chứ ? Anh đói quá rồi . Em đang làm món gì thế ?

- Thịt kho tàu , rau muống luộc sấu . Anh đói thì kệ anh .

Hai món này là hoắc , anh chưa từng nghe tên bao giờ nha . À không , có cái gì đó luộc thì anh còn biết , chỉ cần đổ nước vào là xong , hết phim . Khi mọi thứ đã dọn ra tuơng tất , anh nhìn món nâu nâu ở bàn rồi hỏi cô :

- Cái món này ăn được sao em ?

- Anh vừa hỏi gì cơ ? Anh chưa từng nhìn thấy à ? Ngon lắm đó . Anh ăn đi .

Nhìn cô thoăn thoắt làm mọi việc mà anh thấy ấm áp . Có người thực sự lo cho anh chứ không phải là nịnh nọt anh . Anh luôn muốn tìm thấy thế giới bình yên như này . Cô gấp cho anh rất nhiệt tình . Từng miếng com canh vào miệng không chỉ ngon về vị mà còn tràn đầy ngọt ngào của mặt (tình ...)

Nhìn anh ăn ngon cô cũng vui lây . Thích chăm sóc người khác là tính cách của cô . Nó làm cô cảm thấy mình có giá trị hơn với cuộc đời để mẹ chăm sóc hoài .

Cuối bữa anh ngồi nhìn cô rửa bát mà nghĩ tới bức thư . Cô Ly kể cho anh tất cả mọi việc . Từ việc khổn khổ nhất . Nếu không có Linh thì cô cũng không có ngày hôm nay .

" Hạ Thiên . Cô biết cháu là một người tốt . Và cô luôn muốn con gái cô tìm được người luôn chờ che cho nó . Và cháu là người cô cảm thấy yên tâm . Cô biết , chỉ mới gặp nhau có 1 ngày mà cô đưa ra ý như thế là không hợp lý lắm . Nhưng từ rất lâu rồi , cô mới thấy Linh vô tư dựa vào một người con trai mà khóc . Cô rất ngạc nhiên . Từ nhỏ con bé đã không được hưởng hạnh phúc trọn vẹn như bao đứa bé khác bởi ông nội không chấp nhận cô vì thế cô cũng không biết họ cobiết đến sự tồn tại của con bé hay không . Baba Linh mất sớm , cô từ việc đó mà sinh bệnh . Nó chỉ là đứa bé 5 tuổi nhưng ngày nào khi đi mẫu giáo về nó cũng hỏi :

- Baba Linh đi xa nha mẹ . Mẹ không được buồn đâu . Buồn là baba về baba không thương mẹ nữa . Baba thương Linh thôi . Mẹ Ly ngoan , uống thuốc , Linh uống không đắng không đắng đâu . Baba đi công tác , về mua cho Linh nhiều quà lắm . Mẹ có đỡ không ? Bao giờ mẹ khỏi để chơi với Linh .

Lúc cô tuyệt vọng nhất cũng là lúc Linh ở bên . Cô biết mỗi tối , khi nó nhớ baba lại chạy ra đầu đó khóc , hỏi sao baba chưa về với Linh . Nó chạy đi để cô khỏi tìm thấy . Thời gian trôi và nó lớn dần , cô nói với nó hết mọi chuyện . Nó không khóc , nhưng cũng vì thế mà trở nên kín kè hơn , ngoại trừ nhà và cửa hàng ra thì cũng không đi đâu hết . Chú Mạnh cháu nhìn thấy là bạn cũ của cô . Nó đã đứng trước ban thờ của bố nó mà khấn cầu , xin bố tha thứ cho . Mong bố nó khuyên cô đến với Mạnh bởi nó không muốn làm gánh nặng cho cô nữa . Hơn ai hết , cô biết nó muốn cô luôn luôn được hạnh phúc . Con bé luôn cố tỏ ra kiên cường trước mặt cô . Trước baba nó lại bộc lộ tất cả . Cô thật ghen tị với điều này . Chỉ vậy thôi . Cô mong cháu hãy chăm sóc cho con bé . Nó xứng đáng được hưởng hạnh phúc hơn ai hết . Cảm ơn cháu ! Hạ Thiên . "

Miền man trong dòng suy nghĩ , anh càng thương cô nhiều hơn . Bỗng giật mình bởi tiếng gọi của cô :

- Thiên . Anh đang suy nghĩ gì mà chăm chú vậy ? Đi về phòng tắm đi anh .

Anh mỉm cười nhìn cô :

- Ok ! Em cũng tắm đi . Rồi ra vườn ngồi học . Anh làm gia sư cho .

Cô vui vẻ nhìn anh , bắt ngờ :

- Thật sao ? Tốt quá . Cảm ơn anh !

Nói rồi vui vẻ chạy vào phòng mình . Anh nhìn theo bóng cô , bất giác mỉm cười yêu thương .

- Linh . Từ giờ anh sẽ bảo vệ em . Đây là lời hứa trọn đời ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Cô Ấy Là Bạn Gái Tôi

Sau khi tắm giặt đàng hoàng xong , dưới hiên ngoài vườn , 1 trai 1 gái đang ngồi chỉ nhau học bài . Đêm nay không nóng cũng không lạnh . Thời tiết mát mẻ , khiến ai cũng cảm thấy dễ chịu . Dưới hiên là đàn hoa lan tím , cô thích nơi này lắm , nhìn quanh . Bên cạnh là chiếc xích đu baba làm cho cô nè . Lâu lắm rồi ... Nhìn Thiên đang chăm chú nhìn vào đồng hồ mà cô không khỏi nhủ mảy . Toán chẳng chặt số . Có khi anh không biết tí gì về văn học ấy chứ ! Cô lôi sách ra để lên bàn , bắt đầu hỏi anh những vấn đề xung quanh :

- Thiên . Anh có biết tại sao Hữu Thịnh lại viết " Sang thu " không ? Em nghe cô bảo ông ấy viết trong 15 phút đó ! Giỏi thật !

- 15 phút ... Anh còn làm trong 3 phút cơ . Với lại mình thích thì mình viết thôi . Anh không chú tâm lắm .

Cô trở mặt nhìn anh , nhìn cái tên đang bốc phét trước mắt mà không khỏi bật cười . Cô trêu chọc anh :

- Anh thử làm bài cho em xem nào . Chỉ gọi bốc phét .

- Anh không hề nhè . Có muốn không , anh làm cho mà xem . Mang sách vở toán ra đây .

Cô nhìn anh , cái vẻ mặt đắc thắng của anh khi lừa cô sao mà ghét thế ? Tưởng mình trêu được anh . Ai dè lại bị anh trêu . Cô phụng phịu đánh anh . Cô đánh , anh cũng phớt hợp mà tránh . Cho tới khi hai người ra đĩa của chiếc ghế dài . Cô nhón lên , qua người anh nhìn xuống dưới đất , vẻ mặt bí hiểm :

- Anh có muốn rơi xuống đất không ? Em thấy anh hơi nóng nhỉ ?

Đúng . Anh đang rất nóng nhưng theo nghĩa khác , nhìn cô cười nịnh nọt :

- Đào Linh học nhanh còn ngồi bóc quả . Cái chỗ quả ý để lâu không tốt .

ô quay sang nhìn anh . Cái gì gọi là để lâu không tốt ? Anh chỉ gọi biện hộ . Cô phì cười tha cho anh , lùi lại bắt đầu học hần hoi . Anh giảng rất dễ hiểu . Không biết có đi học khóa giảng dạy nào không nữa . Đặc biệt , lúc anh trầm tư giảng , khuôn mặt hơi nghiêng . Sống mũi cao , khuôn mặt góc cạnh , da trắng , môi hồng . Không có chút nào gọi là gay đâu . Bởi vì khí chất toát ra từ anh luôn khiến người ta e dè . Bỗng trong đầu cô nghĩ tới tiêu chuẩn người yêu của mình . Là do đọc ngôn tình nhiều quá đấy mà .

Anh cảm nhận có ánh mắt đang nhìn mình thì quay sang , bất gặp ánh mắt chăm chú của cô . Anh buồn cười , cốc vào đầu cô một cái , mắng yêu :

- Thôi cái bộ mặt háo sắc của em đi . Anh biết anh đẹp trai rồi . Em đâu cần ngắm như thế . Người ngoài nhìn vào tưởng ta yêu nhau thì khổ . Từ nãy tới giờ được chữ nào vào đầu không đấy. ?

Cô giật mình , tiếng nói của anh kéo cô về . Đứng rồi , cô có là gì của anh đâu . Nhưng trai đẹp là để ngắm mà . Chu mò lên cái :

- Đẹp trai là để ngắm . Anh để dành mà cất trong lòng kính đi . Hứ ! Học xong rồi . Em đi lấy quả đây .

Chết cười với hành động của cô , anh nhìn theo bóng lưng đi vào trong nhà , một lúc đã thấy ra , cô để đồ lên trên bàn , mặc kệ sự tồn tại của anh , mở tủng túi ra một , anh nhìn cách cô chia đồ , lúc nào có ổ ăn là mắt sáng lên , 1 2 3 đồ gì đó khác ngoài đồ ăn thì chau mày , quay sang nhìn anh rồi lắc đầu . Y như rằng , nó nằm trong sọt rác . Anh cũng chẳng tiếc thương gì lắm . Đồ anh không thiếu . Nhớ đến 1 vấn đề , cô hỏi anh :

- Thiên , anh có bạn gái chưa ?

Mồm hỏi nhưng trống ngực đập thình thịch mong câu trả lời là chưa . Không phụ lòng cô , anh :

- Chưa .

Cô vui vẻ hỏi tiếp:

- Mẫu người của anh là gì ?

- Xinh đẹp , biết nấu ăn ngon , yêu anh , hiểu anh , làm anh cảm thấy ấm áp là được .

Cô nghe xong không khỏi cảm thấy giật mình , lời đó hình như toàn con gái nói thì phải . Anh nhìn biểu hiện của cô , muốn nói câu tiếp theo nhưng lại thôi . Nhìn anh khó hiểu :

- Thiên . Anh thấy em thế nào. ?

- Đủ tiêu chuẩn .

Câu nói của anh thốt ra , cả hai đều ngỡ ngàng nhìn , cô cảm giác như suối nguồn chảy trong tim vậy . Ngọt ngào ... Chỉ cần 1 câu nói đôi khi làm con người ta vui như vậy . Anh nhìn cô mỉm cười chứng tỏ mình không nói dối và chờ đợi câu nói của cô nhưng cô lại không nói gì cả . Bởi trong thâm tâm cô đang suy nghĩ xem cái gì đang diễn ra . Cô thương anh thật . Nhưng không biết , thực ra là chưa thích ứng được . Quá nhanh ...

Sáng hôm sau ...

Khi vừa bước ra cổng , 1 chiếc ô tô bóng loáng đã đậu trước cổng nhà . Cô nhìn thấy mà tái mặt , vội lùi lại phía sau anh . Nắm chặt vạt áo của anh . Như cảm nhận được điều gì bất ổn từ cô , anh nắm chặt tay cô để xác định anh luôn ở đây , quan tâm và bảo vệ em . Nên không có chuyện gì phải sợ cả .

Từ chiếc xe ô tô bước ra tên con trai tóc vàng , cô nhìn mà nghiêng răng nghiêng lợi . Bao giờ tên đó tha cho cô đây ?

- Bé Linh !

Hạ Thiên nghe câu đó mà không khỏi cảm thấy tức giận . Bé á ? Anh còn chưa bao giờ gọi cô câu đó . Hấn ta là ai ? Người toát ra khí lạnh , anh lạnh lùng nhìn tên đó , cũng chỉ là loại công tử bột .

- Cậu là ai mà tới tìm Linh ?

Câu nói vừa phát ra khiến tên đó dòm sự chú ý sang anh , tên đó hást mặt :

- Tôi là bạn trai Linh . Anh hỏi gì ?

Cô đứng từ nãy tới giờ , nhưng nghe xong câu này thì tức hộc máu . Quất :

- Cái tên mặt dày kia . Bao giờ anh buông tha tôi . Tôi là người yêu của anh bao giờ . Đừng có ăn nói xằng bậy . Sáng nay ngủ dậy chưa đánh răng à ? Hay đầu tháng anh bị chó đuổi ? Mồm thối .

Nhìn cô gái nhỏ xù lông mà Hạ Thiên mỉm cười , nắm lấy bàn tay nhỏ bé đang chuẩn bị giờ lên mắng người tiếp làm cà cô và người bên cạnh ngạc nhiên . Một dòng điện xẹt qua , anh nhìn cô ảm áp khiến cô đỏ bừng cả mặt . Anh nhìn người đối diện :

- Có ậy là bạn gái tôi . Cậu nên biết tự trọng . Sáng ra đến trước cửa bạn gái tôi như thế là không hay lắm đâu .

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Là Thật ...

Câu nói của anh làm chấn động lòng cô . Ngờ ngàng quay sang nhìn anh , anh nhìn cô mỉm cười , gật đầu vững chắc . Như khẳng định những gì mình nói là thật . Không chút giả dối .

Tên tóc vàng bất ngờ không kém :

- Anh vừa nói gì ? Anh sao vừa thôi . Linh không yêu tôi . Làm sao yêu anh được ? Linh . Em nói đi , anh theo đuổi em mấy năm trời có thấy tên này đâu . Sao anh đi có việc mấy hôm lại xuất hiện tên này ???

Bây giờ trong đầu cô không tiếp thu được gì nữa . Bước chân vô định cứ đi về phía trước . Hạ Thiên nhìn cô bước đi , chỉ trằm mặtt dất xe đi theo cô . Nhìn theo cô nửa đường . Đòi chân ậy dừng lại như đợi một ai đó tiến lên . Anh hiểu ý , hỏi cô :

- Linh !

- Những gì anh nói là để gỡ rối cho em đúng không ?

Cô mỉm cười nhìn anh nhưng cái cười ậy gượng gạo đến khó coi . Anh nắm tay làm cô đỏ mặt , câu anh nói làm cô bối rối . Gặp nhau 3 ngày , anh nói cô là bạn gái anh . Vui chứ nhưng sợ chỉ là phù du . Cô không muốn mọi thứ mập mờ trong chuyện tình cảm , cô muốn rõ ràng . Cô sợ tình yêu . Đừng tưởng cô không biết gì là tiếng sét ái tình , bởi cô đang bị vướng vào nó đây . Nhưng cô sợ anh thương hại cô . Cô ghét sự thương hại . Cô ghét ai mang lại sự thương hại vào cô ...

Nhìn nụ cười gượng , đôi môi hồng tự nhiên mím chặt như muốn kìm nén , anh vừa đau lòng vừa hạnh phúc . Đây là sự anh nói dối cô sao ? Ngốc quá . Cô không biết anh yêu cô từ cái nhìn đầu sao ? Hành động chứng minh tất cả . Cúi đầu nhẹ nhàng đặt lên môi cô nụ hôn . Nụ hôn đầu anh trao , cô sững sờ to tròn mắt nhìn anh . Lần này không xong thật rồi . Cô có thể đột quỵ mà chết mất thôi . Nhìn khuôn mặt ngơ ngác của cô mà anh không khỏi bật cười . Ôm người không rõ sự việc xung quanh vào lòng . (ôm nhau giữa thanh thiên bạch nhật aish ... =) . Nhẹ nhàng nói :

- Linh ! Anh yêu em . Bé ngốc . Yêu em từ cái nhìn đầu tiên . Em vừa khóc vừa xấu tính .

Hơi ảm từ anh lan sang người cô . Xúc động muốn khóc , cô vùi mặt vào vai anh , hít hà mùi hương bạc hà trên người anh . Xúc động dâng trào :

- Thiên . Là thật ?

Câu hỏi mông lung lặp lại . Biết rõ nhưng cô muốn nghe lại lần nữa xem có phải mình đang mơ không ? Anh nhéo mũi cô :

- Là thật . Anh yêu em . Còn em ?

Câu hỏi bất ngờ khiến hai má cô ửng đỏ . Anh hỏi vì muốn biết tình yêu của mình với cô có được đáp lại hay không . Cũng chẳng kém cô . Anh biết tình yêu của anh giờ đây đã đặt đúng chỗ . Trái tim của anh có chủ . Chỉ câu nói :

- Me too .

Giã vờ ngu ngốc , anh hỏi lại :

- Cái gì cơ . Đào Linh xinh đẹp . Anh nghe Tiếng Anh không hiểu .

Tên con trai trước mặt làm cô vừa ngượng vừa giận , vừa bực vừa buồn cười :

- Em yêu anh bởi anh tốt , anh ngọt ngào . Hơn nữa yêu anh em có đồ ăn để ăn nha .

Nhìn người con gái trước mặt , biểu cảm của cô thực phong phú . Lúc trước vừa khóc , giờ lại có thể trên anh được . Bé con đáng yêu . Ôm cô định hôn cái nữa nhưng lại bị :

- Aizo ... Hai người làm gì ngoài đường thế này ?

Cô vội đẩy anh ra , cúi gằm mặt xuống đất , hận không có vết nứt để chui xuống . Anh đánh mắt sang phía phát ra tiếng nói . Nộ khí xung thiên ... Vâng ! Là Thiên Minh chứ không phải ai khác ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 11: Chung Nhịp

Nhìn tên phá đám đang nhe nhòn cười mà anh tức muốn chết . Ánh mắt cánh cáo cùng giọng nói lạnh :

- THIÊN MINH ...

Thiên Minh dường như chẳng để ý lên người đó , mắt di chuyển qua cô gái đứng bên cạnh Thiên , giật mình bất ngờ . Anh gọi :

- Đào Linh .

Tiếng gọi mang chút thất vọng , cô nghe người gọi tên mình thì ngẩng lên . Người ... người này nhìn rất quen . Gặp ở đâu rồi thì phải . 2 giây suy nghĩ ...

- A ! Anh là Thiên Minh đúng không ?

Nhận ra anh , Cô vui vẻ , muốn hỏi anh tại sao biết cô ? Đã từng gặp nhau ở đâu chưa nhưng ...

- Hạ Thiên . Anh kéo em đi đâu ? Hạ Thiên ...

Thiên Minh nhìn một màn trước mắt mà không khỏi suy nghĩ . Ai vừa hôm trước nói thương hại cô ? Tên nào hôm trước tò về không quan tâm cô ??? Là tên nào ? Đây không phải bạn anh ... Ôi trời ơi !!! Bạn tôi đâu rồi . Chắc chán tối qua phải giờ rồi . Hay tên đó rạo rục vì ...

Ngẩng ra khỏi dòng suy nghĩ chìm đắm , anh nhìn quanh ngó quát nhưng lại chẳng thấy ma nào cả . " Minh bị bỏ rơi... " Là suy nghĩ đúng đắn và tích cực nhất của Thiên Minh hiện tại . Nộ máy xe chạy theo đôi trai gái phía trước ...

Đào Linh bị Thiên Minh kéo lên xe mà khó hiểu , vỗ lưng anh gọi . Đáp lại cô là sự im lặng . Cô vỗ lại lần nữa , cũng là im lặng trả lời cô . " Anh DỐI sao ? " . Như tìm ra phát minh mới nhất của các nhà khoa học , cô tùm tùm bụm miệng cười , trêu chọc anh :

- Thiên à . Anh dối sao ? Aiza . Nam nhi là không nên có những từ gọi là dối nha ...

- Anh dối đều . Chỉ là ... chỉ là anh không muốn nhìn thấy em bị con đĩa dối đó trêu ghẹo .

Như gà mắc thóc , cô nhìn anh . Mà con đĩa dối á ?

- Con đĩa dối ? Con đĩa dối là anh Minh sao ? Sao lại gọi là con đĩa dối ?

- Không cho phép em gọi tên hân thân mật .

Nhìn anh như bình dấm chua ghen tuông mà cô phì cười . Anh thật là ... Chưa đầy 1 ngày yêu . Mặt trẻ con này không khỏi làm người ta yêu chết luôn .

Đi tới trước cổng trường , anh có đường hoàng công khai chủ sở hữu . Linh của anh hẳn là không có ít ong bướm đi . Như tên đầu vàng sáng nay chẳng hạn . Không cho cô đề mù đi lên trước , anh bắt cô theo mình đi đến nhà để xe . Trước nam sau nữ , kéo nhau đi từ cổng vào , anh lạnh lùng , cô dờ khóc dờ cười lon ton chạy theo anh . Tuồng để xe xong là thoát , ai dè anh nắm tay cô dọc từ đó vào lớp . Bao ánh mắt nhìn vào , ngưỡng mộ cô , ghen ghét cô ... mà bất ngờ cũng có . Huhu ... Cô không muốn làm tâm điểm chú ý đâu . Anh thật là trẻ con quá . Vừa hay tới cửa lớp , anh buông tay cô ra ... nhưng cũng nhanh chóng đặt cái gì đó vào môi cô . Mờ mắt to hết cỡ nhìn anh , đôi mắt thâm thui , sắc bén gần ngay trước mắt . Một buổi sáng bị cưỡng hôn 2 lần .

Vui vẻ hôn cô , anh đang tỏ rõ chủ quyền của mình cho cả trường The World này biết cô là của anh .

(Tgia bắt mặn quá ... == ... Suốt ngày hôn hít . Aaaaa)

Môi rờ môi , anh xoa đầu cô , mỉm cười vì độ ngọt chưa từng có :

- Anh lên lớp . Ra chơi đi ăn vặt .

Cả nguồn sống bỗng chốc thu bé lại chỉ bằng một cô gái ... Đúng ! Trong mắt anh giờ chỉ có cô .

Cô ngây ngốc nhìn bóng anh khuất xa , Hà My từ đâu nhảy ra :

- Tao biết mà . Mày và anh ấy có gì đó không ổn . Mày hết trong sáng rồi Linh ạ ... Người ta bảo có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu . Mày cho tao ...

- Làm sao hà My ?

Khắc Huy đánh gãy lời cô người yêu , ánh mắt viên đạn nhìn cô yêu thương . Hà My nhìn anh cười nịnh nọt :

- Có sao đâu anh . Em yêu anh nhất trên đời .

(Hôm qua chỉ chóc bị Huy chinh cho nên hôm nay mới đăng hoàng lại chút đó . Aizzz ==)

.....

Thiên Minh đi vào lớp , nhìn thẳng bạn trúng gió , rạo rục của anh mà thấm thiết đi tới . Quăng cặp xuống bàn , anh nhìn tên đó mà than :

- Thiên . Tới qua mây trúng gió à ? Hay bị rạo rục mà hôm nay ...

- Tao bình thường . Xin lỗi mây . Tao yêu Linh .

Choáng ... Sốc nặng , anh trấn tĩnh lại không bị lọt ghế mất thôi

- Mây nói gì cơ ? Hôm qua ...

- Là tao chưa nghĩ rõ . Chỉ Linh mới có thể đem lại cho tao những gì tao muốn .

Đen tối xảy ra .

- Chẳng lẽ . Mây đã ...

Cạn lời nhìn Thiên Minh hốt hoảng , anh mặc kệ . Thứ cần có anh đã có . Giờ đây có người chung nhịp với anh rồi ...

Ở nơi nào đó , có người đang tự đặt tay lên môi nhẹ nhàng mỉm cười ... Đã có hai trái tim cùng nhịp với nhau ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Cantin

Đến giờ ra chơi , cô vẫn trong tình trạng ngượng ngùng không lối thoát ... Ngáy ngốc mỉm cười ngốc nghếch ... Hà My thấy bạn thân của mình như vậy mà cũng có chút ước ao ... Huy đẹp trai rồi mà sao còn nhiều anh đẹp trai thế ??? Cô cũng muốn quan sát trai đẹp nhiều hơn nha .

Từ hành lang truyền tới tiếng ồn ào của con gái ... Tiếng ồn ào càng gần , càng gần , và gần hơn nữa ... Một cánh tay to lớn khỏe mạnh tiến tới ôm trọn lấy cô , kéo ôm vào lòng rất nhanh . Chợt nhận ra mùi hương quen thuộc khiến cô đỏ bừng mặt . Có chút trốn tránh không dám nhìn vào mắt anh .

- Sao ? Giờ ra chơi mà sao sm lại ngồi thơ thẩn thế này ? Đi ăn thôi .

Kéo cô đứng dậy trước ánh mắt của mọi người , anh đưa cô xuống cantin . Vừa bước vào cửa , đang kéo cô đi lấy đồ ăn nhưng ... Một cái đầu vàng xuất hiện trước mắt .

- Anh đưa Linh đi đâu ? Sáng nay tôi chưa nói hết với anh . Tôi là Jack . Bố mẹ tôi đều là doanh nhân nổi tiếng ở Mỹ ... Pla pla pla

Suốt mấy phút tên đó nói đi nói lại về việc nhà hắn giàu có ra sao , gia sản bao nhiêu bao nhiêu ... Chốt :

- Tôi mới đủ tư cách yêu Linh . Anh nhìn lại mình xem . Một tên đi ở trọ mà đòi ...

Chưa nói hết câu tên đó đã nhận trọn cú đấm của Thiên Minh . Thực ra anh luôn theo dõi này từ lúc họ bước ra khỏi lớp , đến khi tên Jack khoe khoang khoác lác đủ điều anh cũng định cho qua . Cái loại công tử bột như thế anh không thèm chấp ... nhưng lại không biết điều mà động vào bạn thân anh khiến anh bực .

- Cái loại cậu không xứng đáng ra đời đâu . Về bám váy bố mẹ tiếp đi . Mới có lớp 11 nhưng chi là loại miệng còn hôi sữa mà bày đặt theo đuổi ...

Tên đầu vàng lồm cồm bò dậy , kéo Linh từ bên Hạ Thiên ra . Do không để ý mà theo đà kéo , cô nhào về trước . Tức giận trào lên trong lòng khi bị tên đó ôm chặt , Hạ Thiên nhìn vậy cũng điên , lao vào kéo cô ra , để Thiên Minh từ sau tới đánh . Một trận đầu vật thượng phong trước mắt , Hà My hoảng hồn nhìn cảnh trước mắt . Đây là ngôn tình ư ? Cô nắm chặt Khắc Huy nhìn tiếp . Tên đầu vàng đánh trả nhưng với sức công tử bột thì sao lại được . Tới khi mồm đã rớm máu , Đào Linh một bên ôm chặt Hạ Thiên , một bên bảo Thiên kêu Minh dừng tay . Dù gì đây cũng là trường học , cô không phải mất hết tính người mà để người ta máu me be bét được .

Hạ Thiên bảo Thiên Minh dừng tay , đi tới nhìn tên đầu vàng dưới đất , khuyên nhủ hắn :

- Tốt nhất nên biết điều thì tránh xa Linh ra . Đừng gây sự nữa . Công tử bột .

Anh kéo Đào Linh đi tiếp để lấy đồ ăn , biết rõ cô không còn tâm trạng mà ăn nữa nên gọi kem .

Bàn ăn 5 người ngồi , 2 đôi và Thiên Minh lẻ bóng , ai oán nhìn hai đôi bên cạnh , anh dờ dỗi trắng hoa mắt vỗ :

- Minh tôi buồn sầu lẻ bóng quá . Tia được cô em lại bị người ta cướp mất .

Vừa dứt lời thì 6 con mắt đổ dồn sang anh , Hạ Thiên quá quen với việc này nên cũng chẳng nói gì . Đào Linh ngáy thơ hỏi anh :

- Con đĩa đôi như anh mà cũng buồn à ?

Oành ... Anh đi chết đây . Ngã ghế xuống đất , anh lồm cồm bò dậy , nhìn cô :

- Ai bảo em , Anh là con đĩa đôi ?

- Tôi ...

Lời vừa dứt , Hạ Thiên mỉm cười khiến Thiên Minh phát hỏa . Tên này ... Tại sao tôi lại có thằng bạn thân như vậy ?

Hà My quay hỏi Linh :

- Tên đó vẫn bám mày à ? Không biết sao mà hắn cứ bám mày suốt nhỉ ? Mà còn anh Thiên ở nhà mày là sao ?

Linh nhìn cô , đánh mặt bảo cô ngưng nói ...

- Anh Thiên ở nhà tao , không ở cùng phòng là được . Mẹ tao cũng biết . Còn tên Jack đó tao tưởng thoát được rồi . Ai dè ...

Hạ Thiên chăm chú nhìn cô , lấy thìa kem trong miệng cô ra , xúc miếng khác đưa vào :

- Em kể tiếp đi . Tại sao hắn theo đuổi em ?

Cô lờm Hà My đến lời mất . Lắm sao cô quên được hôm đó ? Mếu máo kể với anh .

- Tại con My kia nó tự dưng gửi thư cho hắn ta ngay khi hắn vào trường mà lấy tên của em . Ai dè hắn tưởng em thích hắn thật , lời lôi kéo kéo suốt một học kì , em đã bảo không thích nhưng hắn cứ bám . Rồi một ngày u ám giông bão , hắn nói theo đuổi em ... Huhu ... Không biết đầu ...

Cái kiểu kể chuyện của cô ai cũng phì cười . Kể xong không làm gì hết mà chỉ chúi mũi vào ăn kem . Ăn liền tù tì cả cốc của Thiên và Minh nữa ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Gary Rồi Running Man ...

Vừa tan học , cô bước ra khỏi lớp thì đã bị che mắt bởi bàn tay lạ . Giật mình , huyếch tay về phía sau khiến tên đó lùi ra . Là con đĩa đôi ... Hạ Thiên nhìn cô mỉm cười , không ngờ phản ứng của cô lại nhanh như vậy . Thiên Minh ai oán ôm bụng :

- Mèo nhỏ có võ . Bái phục bái phục !

- Con đĩa đôi !

- Anh nói em không được gọi anh là con đĩa đôi ... Anh cảm thấy , Ngươi ta đẹp trai lại lẳng thế này .

Cô nguyệt đài khinh thường nhìn anh , ôm tay Hạ Thiên , làm nũng :

- Thiên ! Tối nay mình ăn gì ?

- Ăn cá rán , tôm chiên xù , thịt rau cải .

Có 1 tên vô tư lự chẳng liên quan chút nào nhảy vào nêu ý kiến , cô có hỏi anh đâu ... Nhìn cô trưng ra vẻ mặt bất mãn nhìn mình , Thiên Minh cười vui vẻ :

- Hôm nay cho anh ăn ké với nhé ! Mẹ anh không có nhà .

Lần này không phải là cô nhìn mà là Hạ Thiên nhìn tên nói dối không biết chớp mắt kia . Mẹ hắn không biết nấu cơm thì có , anh nhớ 1 lần khi anh quá giang bên nhà hắn , mẹ hắn cao hứng làm cơm mời khách nhưng cuối cùng thành ... BẾP KHÓI ... Khiến cho bố hắn vừa từ công ty về mà giật mình , chạy vào nhà mắng người làm xối xả vì để cho bà làm cơm . Khổ cho mấy người đó .

- Nhà em không có nhiều tiền để đáp ứng anh nhiều thứ vậy đâu ...

- Thế anh mua đồ còn em nấu nhé ! OK không ?

Cô quay sang nhìn người bên cạnh mình , hỏi ý anh bằng cái huyệt nhẹ . Anh gật đầu , coi như bỏ thí cho cậu ta bữa cơm của vợ anh ...

(Cạn lời ... Chưa cưới)

Như đúng công việc đã giao , Thiên Minh đi mua đồ ăn , không biết anh ta có dùng nhan sắc của mình không mà đi mua được nhiều đồ tươi ngon dễ làm , có mấy cái còn làm sơ qua rồi cơ . Đúng là trai đẹp có khác . Minh cô làm cơm , còn 2 tên đó rảnh rỗi gì thì cô cũng không biết. Chuông điện thoại kêu vang , cô gọi Hạ Thiên mang ra cho mình , là số của Hà Mỹ .

- Alo . Gọi gì ?

Tiếng thốn thức đầu dây bên kia .

- Mày ơi . Tao không thiết sống nữa , Gary đòi RUNNING MAN rồi ... Huu ... Oppa của tao ...

- Cái gì ? Mày nói gì cơ ? Xạo vừa thôi nha . Đùa không vui tý nào .

Đúng ! Đây là chuyện không nên đùa , trái tim cô tan nát mất rồi ... Ôiôiôi Running Man , Gary của cô ...

Hạ Thiên đứng bên cạnh thấy vậy mà tắt máy , nhìn cô đứng như trời trồng , con dao đang làm dở cũng hạ xuống , cô chạy về phòng lấy laptop bấm bấm cái gì đó rồi
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Hq Thiên cũng Thiên Minh hốt hoảng chạy vào , nhìn cô đang đau khổ khóc ròng , anh đau lòng hỏi cô :

- Sao ? Ai bắt nạt em ?

Cô ôm lấy anh , nước mắt lưng tròng , đau khổ :

- Gary rời Running Man rồi ... Ôôô ... Em phải làm sao ?

Gary là thằng nào ? Running Man là con nào ? Anh đâu biết cái mô tê gì đâu ? Sao cô phải đau lòng thế nhỉ ? Anh ôm ôm cô dỗ dành :

- Ngoan ngoan ! Không khóc nữa ...

Thiên Minh nhìn laptop ... aiza . Nghề sĩ Hân , rời chương trình thực tế , ấy ... Khéo mất bữa tối của anh ... Đùng rồi ! Cô đang làm bữa tối cho anh !

- Đào Linh thân yêu ! Em có thể làm bữa tối cho anh không ?

Hạ Thiên lạnh lùng nhìn anh ý bảo anh tự đi mà nấu ... Thôi , anh đành tự mình làm nốt chỗ thịt vậy ... May mắn cho anh là cô làm hết rồi , còn mỗi thịt cuốn thôi .

Bữa cơm cũng đến khổ , mặt cô méo mó , ôm laptop không rời , xem chương trình thực tế của Hân , ôm bát cơm mà chăm mắt vào laptop , Hạ Thiên xúc phần cơm của mình đút cho cô ăn , Thiên Minh nhìn anh ... Thực ra là trở mặt nhìn ... Tên này mắc bệnh sạch sẽ , có bao giờ chung đụng ai cái gì đâu ? Anh bị lúc mất rồi sao ?

Cứ vậy cứ vậy đến hết bữa cơm . Đến đoạn Gary đọc thư của các thành viên mà cô vừa khóc vừa cười , Hạ Thiên đến buồn cười với cô vợ bé bỏng này của mình , cô vô tư đến ngốc luôn rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Học Sinh Mới

- Đào Linh ! Em có dậy đi học không ? Khóc đến mặt rồi nên không dậy được phải không ?

Tiếng nức nở từ trong phòng vọng ra ...

- Em không cần cái gì hết . I do not need anymore ... Em muốn xem Running man ... Em muốn Gary về RM thôi ... Em chẳng cần ai vào lúc này cả !

-Em không cần anh ?

- Uhm . Không cần ...

Nội khí xung thiên ... OMG . Thiên ca nhà ta nổi đóa rồi ... Ca ca đau lòng muốn chết rồi kia . Cô buồn anh đã buồn rồi mà cô lại nói không cần anh nữa chứ ... Thế giới của anh sụp đổ chỉ vì cô mà nó tươi sáng cũng là vì cô mà ... Cô đau lòng vì gì không đau mà lại đau lòng vì một tên đàn ông khác chứ . Ủ thì oppa ... Nhưng oppa có gặp được không cơ chứ ?

- Linh . Em nghe cho anh . Em đau lòng thì đau lòng . Em có nghĩ cho anh không ? Em đau lòng thì anh không đau chắc ? Tối qua anh ngủ không ngon chỉ vì lo cho em đấy . Em cứ thế đi , cô Ly mà biết thì sẽ rất tức giận cho em xem , em không nhớ cô Ly đã bảo gì không ? Hà Linh ?

IM ẦNG QUẠ BAY ...

Cô vẫn im lặng ... Anh cũng cạn lời với cô luôn rồi ... Anh hết lẽ luôn rồi ... Có bao giờ anh phải mệt óc như thế này không ? Chỉ có cô mới khiến anh mệt mà ...

- Linh ... Nếu em không đi học là ảnh hưởng tới đánh giá đấy . Em có nhớ ước mơ của em không . Một chuyện còn con mà em không vượt qua được , em thấy việc học của em có liên quan gì đến việc show thực tế của Hàn Quốc không ? Anh Mới là hiện tại của em này ... Đau quá đi mất thôi ... Em định để cho anh đi bày cái mặt miễn phí ngoài trường à ...

Cô ngồi trong phòng nghe anh nói . Đùng ! Gary của cô cô không gặp được và việc học của cô chẳng liên quan gì tới nhau . Cô cần học thật giỏi để không phụ thuộc vào người khác , Cô có thật nhiều tiền để sống tốt hơn với con người ngoài kia , làm mẹ cô không thất vọng mà còn hạnh diện tự hào nữa chứ ...

Anh đang cạn lờ ngoài cửa , định xông vào lòi cô đi thì tay chưa tới nắm cửa , cửa đã tự mở ra , cái đầu nhỏ ló ra ngoài ... Rốt cục đã ra rồi ... Bé ngốc của anh ... Buồn gì mà buồn ... Trẻ con quá đi ... Nếu ai hỏi anh yêu cô như thế nào thì là thừa bởi vì bình thường nhìn cũng đã đủ hiểu rồi ... Chỉ là CUÔNG YẾU thôi mà ... Anh yêu cô hơn bất cứ thứ gì ...

Nguyễn yêu em cả cuộc đời ...

Trao cho em cả con tim cùng lí trí...

Máu chỉ chảy , tim chỉ đập có ý nghĩa khi bên em ...

Không có em bên cạnh thì mọi thứ quanh anh là vô nghĩa ...

Nếu em biến mất ... Anh cũng sẽ biến mất theo em ...

Anh yêu cô rất nhiều ... Ôm cô thật chặt ...

- Ngốc ! Yêu em nhiều lắm ... Sau này mỗi sáng anh sẽ đều ôm em như thế này , như vậy ta luôn cạnh nhau ...

- Em hạnh phúc lắm Thiên ... Cảm ơn anh vì đã xuất hiện trong đời em ...

Nếu nghĩ mới yêu nhau mấy ngày mà đã nồng thắm thế này là bốc phét thì sai rồi nhé ... Dù yêu nhau 1 ngày đi chăng nữa nhưng họ cảm nhận được trái tim đối phương thì chẳng có gì là lạ cả ...

.....

Vừa bước ra khỏi cửa nhà đã thấy tiếng réo rắt của anh đĩa đối nhà ta ...

- Thiên Linh Địa Linh ... Hai người làm gì mà âu thế . Nhanh nhanh ra đây tôi đưa tới trường . Sau này mỗi sáng tôi sẽ đón hai người đi cùng ...

Nắng hôm nay thật đẹp , hai tên con trai một chín một mười ai đi cạnh mà không tự hào cho nổi . Cô hạnh phúc chết mất mà .

Xa xa cũng có 1 ánh mắt dõi theo và nở nụ cười không mấy tốt đẹp cho lắm . Trên người khoác bộ đồng phục của The World ...

- Đào Linh ... Thiên là của tôi ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 15

Cô cầm tay anh , dựa vai anh trầm tư , Thiên Minh ngồi trước hỏi :

- Linh ! Em đừng nói em vẫn buồn chuyện tối qua nhé ! Đừng buồn , anh mua poster cho ?

- Thật hả ? Mua cho em album cả đĩa CD của BTS luôn nhá ! Không được nuốt lời đâu .

- OK em gái . Không bao giờ lừa em . Anh làm anh trai em ! OK ! Muốn gì anh cũng cho .

Hạ Thiên nhủ mảy , dăm lời mảy thứ vật vãnh ra lừa cô , cái gì mà em gái , phải hỏi ý kiến anh chứ , tự tung tự tại quá mà . Con đĩa đối cầm có sai . Không được nhận linh tinh chứ . Hừm ...

- Em không được nhận bừa bãi đâu đấy .

- Thế nào là bừa bãi hả tên kia . Linh đáng yêu như thế ai chả thích , tôi làm anh trai chứ có phải làm người yêu đâu mà lo , Linh à ... Em nói câu cho nó khỏi cầu nhàu đi

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Trò Chơi Bắt Đầu...

Cô ngơ ngác với câu nói đó, có lẽ nào Thiên quên chị gái đó sao?

- Thiên! Anh quen chị ấy à?

- Không biết nữa, em bật mắt anh như thế thì kể cả có quen đi chăng nữa cũng không thể nhìn được, làm sao biết quen hay không hả bé...

- Ai là bé của anh chứ, chả qua em sợ...

- Sợ cái gì chứ? Ngốc hoàn ngốc mà...

Anh cốc đầu vào đầu cô cung chiêu yêu thương khiến tên FA Thiên Minh bên cạnh tức xì máu mà...Anh hậm hực trêu Hạ Thiên:

- Hay có bé nào được cậu chăm chút kĩ lưỡng nên giờ muốn đền đáp, cắt đuôi mấy cô như vậy không dễ đâu...

Hạ Thiên sầm mặt, quay sang đá cho Thiên Minh một phát, cái tội không giữ gìn cái miệng của mình cho thật tốt, Đào Linh nghe rồi nghĩ anh ra sao đây? Thật tai hại với cái miệng tai bay vạ gió của cậu ta mà. Thiên minh nói xong cũng thấy chột dạ, liệu hôm nay cậu ta có lột sống anh không cơ chứ? Rồi em gái anh lại nghĩ linh tinh thì chết anh mất thôi, thật tai vạ mà, không thể yêu thương nổi bản thân. Cô nghe cũng thấy có chút vấn đề, nhéo má Hạ Thiên:

- Anh có bao nhiêu cô bạn gái trước đây hả Thiên? Anh nói thật cho em, em sẽ không tha thứ cho anh... Hừ... Buông em xuống, anh dám lừa con gái nhà lành, em ghét nhất tên đàn ông trắng hoa mà, mai hoi đến là bắt đầu... Anh à, anh có bao nhiêu người yêu cũ? – Hừm... Anh cũng không nhớ nữa em ạ... Còn một loại sẽ là... Em là tình đầu cũng là tình cuối của anh...

Cô vừa nói, sắc thái biểu cảm cũng khác nhau như diễn kịch vậy, câu trước thì ra vẻ tâm tư suy nghĩ, câu sau thì vẻ mặt chân thành tin cậy, đến Thiên Minh đứng bên cạnh phì cười vì:”Quá suất sắc, hôm nào phải báo con bé diễn một loạt cho xem mới được.” Cô vẫn chưa buông tha mà tiếp tục:

- Nghe thế có thích không cơ chứ? Buồng xuống đi, em có chân em tự đi. Không mượn anh...

Cô đẩy Hạ Thiên, bảm vai anh đứng xuống đất, vung vẩy như trẻ con đi trước, anh lúc này xanh mặt luôn rồi, cô giận thật rồi, bé yêu của anh... Trời ơi... Cái tên Minh đáng chết, bắn đạn mất cùng một câu lạnh sống lưng

- Quán cho tốt cái miệng của cậu, đừng để tôi cho ăn cháo...

Vội và đuổi theo cô, Thiên Minh cũng vội theo sau. Hạ Thiên cầm tay cô khiến cô suýt xoa đau làm anh giật mình:

- Anh xin lỗi, anh không để ý, em đừng giận, anh thật chỉ có mình em, tên Minh kia chỉ là từ bụng ta suy ra bụng người mà, em đừng có tin nó...

- Đúng, tất cả là tại anh, anh chỉ trêu chọc nó thôi, em biết anh mà. Đừng để bụng làm gì ha Linh...

- Hai người... Không có lửa làm sao có khói cơ chứ?

Thiên Minh như sực nhớ ra điều gì đó, như bắt được vàng, anh nắm tay phải của cô:

- Có gái lúc này có khi không biết bọn anh, có khi chỉ là nhầm lẫn thôi, em không thấy cách cô ấy gọi bọn anh sao? Nhầm lẫn thôi, em phải đi xử lý tay của em nữa nhé...

Cô định vặn nữa nhưng mà nhìn mặt Hạ Thiên bối rối quá nên cũng đành thôi mà cho qua, yêu chết được cái kiểu bối rối này mà...

Sau khi xử lý vết thương, anh đưa cô lên lớp mà đau long, sao ở đây lại có mảnh thủy tinh cơ chứ? Có vỡ cái gì đâu mà lại có mảnh thủy tinh ở đó để đâm vào tay cô cơ chứ? Chất lượng dọn dẹp ở trường thấy cũng sạch bóng, có chút uẩn khúc? Hay do cô gái kia? Anh cũng không để ý cho lắm nên chưa thể phán đoán được cái gì chuẩn xác. Có thấy anh cứ dậm chiêu gì đó thì đập mạnh vào người anh:

- Anh nghĩ cái gì chứ? Đi về lớp anh đi...

Cô vẫn chưa hết giận, anh không thể hiểu nổi tình huống tình huống dở khóc dở cười như thế này phải xử lý sao cho ổn mà:

- Anh đang suy nghĩ về việc sao lại có thủy tinh ở đó ấy mà, em đừng giận anh nữa, em giận là sẽ già đi đấy nhé! Vào lớp đi, anh sẽ đứng đây cho tới khi em ngồi vào chỗ, giờ ra chơi anh sẽ xuống

Cô hạnh phúc ôm anh rồi đi vào, hóa ra anh đang lo cho cô. Cô nhanh chóng vào rồi vẫy tay ra hiệu cho anh đi. Hà My thấy cô thì ủ rũ đau long:

- Gary à... Gary của mị... Có đứa nó có trai đẹp là quên anh kia...

Ồi cái đứa này, cô phì cười chết mất:

- Được rồi, xem tay mị nè... Đau chết mất mà... Lại còn hôn người ta nữa...

Khắc Huy ngồi cạnh nhìn thấy tay của cô vừa đặt lên cũng cùng My đồng thanh:

- Tay sao vậy? Đau lắm không?

Cô kể lại cho chúng nghe chuyện sáng nay, còn bổ sung thêm ý nghĩ về chị ấy nữa:

- Tao thấy chị ấy không ổn tí nào, có lẽ nên tránh xa vẫn tốt hơn, không nên tiếp xúc nhiều.

12 TOÁN

Thầy vừa vào lớp thì bóng dáng bên cạnh làm con trai trong lớp loạn lên, cô ấy giới thiệu sau lời hô trật tự của thầy chủ nhiệm:

- Xin chào! Minh là Dan Jolie, mình vừa về nước. Có thể gọi mình là Dan. Mong các bạn giúp đỡ.

Thiên Minh nhận ra đó là cô gái ban nãy thì đẩy Hạ Thiên bên cạnh đang đeo tai nghe mà không đoái hoài sự đời. Anh bị Thiên Minh làm cho khó chịu thì nhìn thấy cô gái kia cũng hiểu ra vấn đề, hóa ra cùng lớp, thậm nào nói sẽ gặp lại.

- Em sẽ ngồi bàn trống kia.

Dan chỉ tay về phía bàn trước mặt Thiên và Minh khiến cả lớp bất ngờ, chỗ đó không ai được phép ngồi nhưng sao cô gái mới vào lại to gan như vậy chứ? Thầy chủ nhiệm lên tiếng ngăn cản thì...

- Cho cô ta ngồi đó cũng được.

Không phải ai khác mà là Hạ Thiên...

Cô gái đi về chỗ đồng thời ngoái về sau nở nụ cười sắc sảo rồi về lên tay anh hình trái tim, hành động khó chịu này anh cần chịu đựng, cô ta nói nhỏ:

- Trò chơi bắt đầu. Anh là của Dan... Thiên

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Thiên Minh nhìn hành động này mà chướng mắt, anh không hiểu tại sao Hạ Thiên lại làm thế, Linh mà biết thì sẽ đau lòng thế nào cơ chứ? Anh huých tay Hạ Thiên mà lờ mờ cảnh cáo nhưng Thiên trước câu nói đó thì chỉ đơn giản cầm tay cô ta đưa ra khỏi tay mình, giọng cảnh cáo không khách khí:

- Được! Muốn chơi tôi chiều, không mấy khi có đứa con gái dám thách thức Hạ Thiên này. Còn tôi là của Đào Linh chứ không phải một ai khác, sáng nay dậy chưa đánh răng sao?

Câu nói này đủ để chọc còi cả lớp, cái thái độ lẳng lơ và bị đáp trả như vậy có khi là quá nhẹ đối với cô ta, tím mặt mà giận dữ quay lưng, anh có thể vô duyên đến mức không tưởng nếu như lẳng lơ chán ngán trước mặt anh, sao lại dám nói anh là của cô ta cơ chứ? Đào Linh chưa nhận chủ thì thôi sao đến phiên cô ta. Cả lớp chấn động một phen, anh cao ngạo như vậy mà lại nói mình là của một cô gái sao?

Chẳng mấy chốc hết giờ, anh cngHạ Thiên Minh xuống đưa Đào Linh đi ăn, anh chỉ buông 1 câu với Minh:

- Quán cho tốt cái miệng của cậu đi...

Đủ để hiểu anh không muốn Linh biết đến chuyện trên lớp vừa xảy ra. Có dường như đã quen với việc anh xuống đón giờ ra chơi, biết yêu trai đẹp là khổ nên phải chấp nhận thôi. Một bàn 5 người trong cantin thì...

- Tôi ngồi đây. Không phiền chứ?

Đồng loạt mười con mắt nhìn về phía giọng nói vừa phát ra, cô nhìn về phía Hạ Thiên, cái gì đây? Sao để chị ta đuổi đến tận đây cơ chứ? Thiên thấy mình cực kì oan uổng nha. Anh có làm gì đâu, sao lại nhìn anh như vậy cơ?

- À, bạn học mới! Cậu cũng xuống cantin ăn sao? Bàn này...

- Tôi thấy còn một chỗ mà.

Thiên Minh lên tiếng giải hòa mắt cho 2 người kia, không thể để em gái anh hiểu lầm chuyện con con như này được, cái cô gái này sao cứ chạy theo anh và Thiên cơ chứ? Phải điều tra một chút mới được. Tình trạng này em gái anh nghĩ ngờ lắm đây, nhìn mặt con bé kia kia, nhũm mày hết cỡ, tránh xa khỏi tay của Hạ Thiên, dỗi rồi giận rồi. Phải cứu cháy thôi, ban đầu chính anh là người bom hóa nghi ngờ mà, anh là người làm chuyện từ bao giờ thế này?

- Em gái, đây là bạn mới lớp anh. Không liên quan đến Hạ Thiên đâu. Đừng để ý quá, bọn anh cùng lớp thôi. Em có đồng ý thì gạt không thì cantin bao nhiêu chỗ trống, nếu hết thì ra ghế đá ngồi chứ có sao đâu.

- Được. Chị ngồi đi, dù gì còn nhiều chỗ trống. Em ăn no rồi. Chị cứ tự nhiên.

Cô nói rồi đứng dậy, còn ly kem dở kia nữa... Có bao giờ cô bỏ bữa đâu, hay bỏ dở đồ đang ăn. Đây là lần đầu đó. Ghét lắm cô mới đứng dậy đấy nhé. Ừ thì bạn cùng lớp, cô nhìn là biết không ổn mà, cứ bám theo Thiên hoài. Không một sao?

- Em gái, đừng đứng lên vội. Chị chỉ muốn kết bạn nhanh thôi, chị mới vào trường mà. Đầu quen ai đâu. Nghe nói con gái Văn rất dễ quen nên...

Được rồi được rồi... OK! Cô chịu thua, đành phải ngồi xuống thôi. Cầm ly kem lên tiếp tục, Hà My ghé nhỏ vào tai cô:

- Sao lại tò về thân thiết thế? Quen biết à?

- Vừa đụng chạm sáng nay đó...

- Nhìn cũng xinh nhưng hơi sắc, long mày xéch, ghê gớm.

Chuẩn con gái Văn, luôn phán người qua cái nhìn đầu tiên. Cô và My đều có quan điểm nhìn người giống nhau. Hạ Thiên nắm tay cô, kiểu vừa nắm vừa xoa để lấy lòng. Cô gái này trong sáng nhưng cũng không kém phần đa nghi mà gần dối. Thế mới đáng yêu chứ. Không giống các cô gái khác chỉ vì tiền hoặc vì sắc. Đan ngồi xuống cạnh Thiên Minh bắt đầu nói:

- Tôi ở bên Anh mới về, nghe nói có vị hôn phu của mình học trường The World này nên cũng vô học luôn. Thật không ngờ anh ấy không biết tôi. Cô nói xem Linh. Bây giờ làm sao đây? Hình như anh ấy có người yêu rồi thì phải.

- Tình yêu theo tôi là tới từ hai phía, đây là cuộc hôn nhân thương mại đúng không? Các anh chị cũng thật là, không biết mặt nhau mà cũng đồng ý, người đàn ông đó không có lỗi vì anh ta biết theo đuổi hạnh phúc của bản thân mình. Tôi đồng ý với anh ta ở điểm này. Không yêu thì sau này chung sống rất khó hòa hợp. Chị nên phản đối với bố mẹ mình, chị sắc sảo như vậy tooikhoong tin nổi chị lại không có người yêu. Có mà chị không yêu người thôi.

Anh ôm cô thật chặt làm cô bất ngờ, anh thì thoáng lại bị như nayflamf cô trở tay không kịp. Hà My quay sang Khắc Huy ôm chầm lấy.

- Anh thấy người ta ngọt ngào chưa? Hờ ra là ôm bạn gái mà...

- Được rồi. Bốn người đủ ác ôn rồi đây, tôi FA ngồi đây mà làm trò bắt nạt như vậy sao?

Dan nghe cô nói mà không khỏi bực tức. “Cô ta còn giả mồm trà treo, không phải cô ta thế là ai cướp Thiên của tôi chứ? Có cứ đợi đó, tôi sẽ không cho cô toại nguyện, dám mơ ước trèo cao, với vị trí không thể với? Có uống rượu mừng không muốn lại muốn uống rượu phạt...” Hàng loạt suy nghĩ hiện ra trong đầu cô ta, (chứng bệnh hoang tưởng cầu huyết)

Thiên đưa cô về lớp mà luyến tiếc không muốn buông, anh đúng là càng ngày càng yêu cô sâu sắc mà. Thiên Minh kéo anh lên lớp mà không quên vẫy tay tạm biệt cô. Anh chắc chắn đi xa được một đoạn rồi mới kéo tay Hạ Thiên bảo:

- Tôi thấy không ổn nên đã tra ra mảnh thủy tinh đó là có người ném ra đồng thời khi Linh ngã xuống. Không ai khác ngoài vị hôn thê của cậu-Dan Jolie. Con gái yêu, thiên kim của Đại Hào. Việc này có thể bố mẹ cậu sẽ báo vào hôm nay. Cậu sao ngu đến mức mà không biết có vị hôn thê chứ? Tôi còn biết mà.

- Định ước từ bao giờ?

- Dự kiến ấy mà, tôi nghe thấy bố cậu nói chuyện ở phòng Vip của chúng tôi thôi. Đừng quá chuyên tâm vào việc công ty, cậu không muốn làm ông cụ sớm chứ? Tôi bay nhảy suốt ngày đây.

- Việc thủy tinh vỡ sao cậu lại tra ra được?

- Có cô bé lớp Anh nhìn thấy ấy mà... Sao không thấy cậu bắt ngờ thế?

- Tôi cũng đoán được một chút rồi. Căn bản không chắc chắn nên không nói thôi. Cô gái này cũng thẳng tính gớm. Chưa gì đã nói toẹt ra là vị hôn thê của tôi. Có bản lĩnh ghê nhỉ.

- Thiên kim bao bọc vòng tay mẹ, không sợ trời không sợ đất, làm cản chút cho vui thôi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Chương 18:

Cô hừng khởi ra khỏi lớp sau một ngày học dài, vui vẻ vẫy tay chào My và Khắc Huy rồi như thông lệ nhìn ngó xung quanh tìm kiếm bóng dáng anh. Cô chắc chắn sẽ vui mừng và chạy lại nắm tay mà anh đưa tới... Cả 3 người cùng đi ra xe trở về nhà nhưng Thiên bảo:

- Minh, cậu đưa Linh về trước. Tôi có chút việc phải đi.

- Ok!

Anh quay sang Linh hôn lên trán cô dịu dàng:

- Em ở nhà cứ ăn tối trước, anh đi có việc rồi sẽ về luôn. Nhớ ngoan ngoan làm bài đầy đủ.

- Okie! Nhớ về đây, mất xác ở đâu thì đừng trách em đọc ác đuổi anh ra ngoài.

Cô ôm anh thật chặt rồi bỏ ra, từ lúc yêu hình như cô quá phụ thuộc vào anh, đến trên người cô cũng có mùi hương của anh, đôi này làm người ta phát hờn đi được. Vẫy tay tạm biệt nhau bịn rịn, cô khiến Minh

cũng phải buồn cười:

- Anh nhìn em mà cứ như đang trong thời loạn lạc, người chính phủ đi chiến tranh mặc người chính phủ ở nhà ngày đêm mong ngóng da diết kiêu:

“Khắc giờ đằng đẳng như niên,

Mối sầu dằng dặc tựa miền biển xa.”

hà Linh? Bài ý trong “Chinh phụ ngâm của Đặng Trần Côn đấy!

- Anh cũng văn thơ lai láng nh? Kệ em chứ. Lát nữa đi siêu thị với em, em mới học làm món này ngon lắm...

Hạ Thiên nhìn chiếc xe khuất dần sau ngã rẽ thì bấm điện thoại gọi cho ai đó, một lúc sau, con Audi đen hàng mới nhất ở trước mặt anh nghênh đón...

Sau khi mua đủ nguyên liệu về nhà, cô cùng Thiên Minh bắt đầu công cuộc sáng tạo món ăn mới, cô hiện tại vô cùng hạnh phúc khi nghĩ tới lát nữa Thiên về sẽ vô cùng bất ngờ cho mà xem... Cô luôn muốn làm nhiều món ngon cho anh bởi người ta nói: “Con đường ngắn nhất tới trái tim là thông qua dạ dày.” Thiên Minh thật ghen tị với tên ác ma kia mà, sao anh không được như anh ta? Thôi... Có khi đời anh định sẵn chỉ có được đi ăn ké của người khác mà thôi. Max hăm hiu cho đời anh mà, anh nhìn cô cười hời:

- Em đang làm cái gì đấy? Mua rong biển, bánh gạo làm gì?

- Anh đừng thuộc kiểu biết ăn mà chẳng bao giờ làm mà. Anh ăn com cuộn, bánh gạo cay bao giờ chưa? Công tử bột chính hiệu là anh nh?

Cô khinh bỉ nhìn anh khiến anh đau khổ, ừ thì thằng Thiên nó có khác gì anh đâu nh? Cô phải mắng cả nó đi chứ? Mà trong lúc cô làm anh cũng tìm hiểu được chút ít đấy chứ. Cô cứ sai anh chạy loanh quanh đủ việc không à. 1 tiếng chiến đấu với căn bếp, các món ăn bắt mắt đều sẵn sàng. Cô gọi điện cho Thiên nhưng không thấy có tín hiệu trả lời. Làm cái gì mà 7h tối rồi còn chưa về. Minh thấy có sốt ruột mong ngóng thì ra ngoài gọi điện thoại cho nhà Hạ Thiên... Không đầy 2 phút, đầu dây bên kia bắt máy:

- Xin chào. Đây là biệt thự của...

- Tôi là Thiên Minh, vui lòng báo Hạ Thiên bắt máy.

Không phải chờ lâu, đầu dây bên kia là tiếng nói lạnh của Hạ Thiên:

- Cậu gọi có việc gì?

- Linh gọi cho cậu không được là sao? Em ấy đang rất lo lắng. Cậu có về nhà ăn com không? Cậu muốn em ấy cho cậu ở đường đêm nay không?

Nghe thấy chữ “Linh” lòng người ben kia dịu hẳn lại, Hạ Thiên đưa tay vào túi quần kiểm tra thì thấy điện thoại của anh đã sập nguồn. Sao anh lại không để ý sớm hơn vậy trời... Để cô lo lắng chắc anh thà chết đi cho xong. Vay anh chi cần vui về là được, không cần bận tâm mấy thứ vô vẩn không đâu. Nhưng mà... Cô nhớ anh, lo cho anh khiến anh rất vui.

- Cậu với Linh cứ ăn trước đi. Tôi bị vướng chân ở nhà đây. Tổng đại nhân đang đợi ai đó đến ăn com, có khi như cậu nói. Sao dám quyết định đời tôi như vậy chứ? Chuyện gì thì tôi còn xem xét chứ còn chuyện này không bao giờ. Cậu nói khéo với Linh đi. Liệu mồm cậu, tôi đi sạc pin điện thoại rồi gọi cho cô ấy sau.

- OK! Tôi tin cậu sẽ xử lí tốt chuyện này. Linh cứ để tôi lo.

Anh thờ dài, tên này lúc nào cũng phải xử lí mấy chuyện ở đâu ra. Anh thật may mắn, dù sinh ra trong gia đình cũng có thể gọi là không đơn giản đi nhưng mà anh không bao giờ phải trải qua mấy chuyện này. Thôi thì cứ coi là trong cái may mắn cũng có chút rắc rối đi. Ai hoàn hảo hết bao giờ đâu. Nó được Đào Linh rồi thì cũng nên gặp 1 chút rắc rối như vậy đi chứ.

- Linh à... Anh em mình ăn trước thôi, nó chưa về đâu. Em kệ nó, lát nữa nó về ăn cũng được. Anh đói lắm rồi. Em đừng chi vì nó mà bỏ rơi anh, tội nghiệp lắm. Ăn thôi nào... Come on babe...

- Ok! Đợi em lát, anh dọn đi. Em sắp bắt. Anh bê đồ ra đi.

Cô âu sầu dọn bát đĩa ra, nhớ anh lắm cơ. Mỗi bữa com anh đều chăm chú nhìn cô yêu thương. Anh đều đùa cô khiến cô vui về ôm anh hạnh phúc. Cạnh bên anh luôn là hạnh phúc, anh là món quà lớn mà ông trời đã cho cô. Không biết anh đang làm gì mà chưa về nữa. Lo lắng quá đi... Đang miên man trong dòng suy nghĩ thì điện thoại cô rung lên báo hiệu tin nhắn, là của Thiên. “Linh! Em ăn com đi, không cần chờ anh... anh có việc quan trọng phải giải quyết. Đừng lo lắng cho anh... YÊU EM”

Cô nhìn điện thoại một hồi lâu rồi nhấn lại cho anh: “Ok! Bao giờ anh về? Em chờ anh đấy. Em ăn với Minh trước nhé! “

Cô vui về dọn com ra ăn cùng Thiên Minh, Minh nhìn thấy cô khá hơn thì cũng hiểu chắc là Thiên đã nhắn tin cho cô rằng chứ còn sao nữa. Anh trêu chọc:

- Em bôi cái gì lên mặt thế Linh? Sao đã tươi tắn trở lại rồi?

- Anh... Ăn com mà mau về đi.

Cái gì đấy? Đây có được gọi là đuổi khách không cơ chứ? Đau lòng nha...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: (Cont)

Thiên Minh nhìn cô thờ thần ăn com mà không khỏi cảm thán, đúng là người mới yêu nhau mà... Nhớ nhưng da diết phát hờn, tiếng chuông điện thoại reo cắt đứt dòng suy nghĩ của cô và anh. Cô nhanh chóng cầm điện thoại hứng khởi nghe máy.

- Alo Mama...

- Vâng, con biết rồi... Anh Thiên không có nhà mẹ ạ.

Cô nói chuyện hồi lâu mà cười tí mắt, không biết mẹ cô bảo gì lúc cuối mà nhìn mặt cô có vẻ lo lắng bất thường. Nhìn đồ ăn trên bàn sắp nguội, anh nhấn tay cô rồi chỉ vào đồ ý bảo đồ sắp nguội tới nơi rồi thì cô cũng vừa lúc nói lời cuối:

- Vâng mẹ, con sẽ hỏi anh ấy xem. Cảm ơn mẹ đã hiểu con.

Cô nhìn Thiên Minh mà lòng nặng trĩu. Anh gọi có mím cười đưa cô miếng kimbap ngon lành nhưng cô chẳng thể nào ăn nổi. Minh nhìn cô nháy mắt, ý nói cô cứ nói và anh sẽ hiểu. Cô thờ dài sầu nào...

- Ban đầu em và mẹ thống nhất với nhau. Cuộc sống của em không yêu đương sớm nhưng em đành phải chấp nhận sự thật em yêu Hạ Thiên. Cuộc sống sẽ vấp vấp nhiều hơn, em thật sự không muốn nói với mẹ vì sợ mẹ thất vọng nhưng vẫn phải nói vì có lẽ mẹ chấp nhận vì người đó là Hạ Thiên... Aizzz Nói đi nói lại loanh quanh luẩn quẩn quá đi...

Cô cúi đầu ăn mà trầm mặc, cô khi nghe mẹ nhắc tới chuyện tình cảm mới có chút hoảng hốt nghĩ lại về cuộc sống đã qua... Có chút yêu thương trầm mặc. Trong lòng cô giờ đây chỉ ngổn ngang về thứ tình cảm

này. Cô quá dễ dãi chấp nhận rồi thì phải? Nhờ đâu sau này như bố mẹ cô... hay rồi xa nhau bởi đã đến cạnh nhau quá vội vàng? Thứ mang tên tình yêu sét đánh chẳng có thật. Nó chỉ là cảm giác nhất thời và sớm tan biến. Còn cô thì sao? Cô tất nhiên hiểu rõ bản thân muốn cái gì và biết bản thân là người nặng tình như thế nào. Lỡ mai này cô rời xa anh với lý do ngốc nghếch đó thì sao? Mẹ nói cần nói chuyện với Thiên... Có nên hay không đây? Thiên thực sự ở đâu? Cô rồi quá... Cứ như một con ngốc thế này bao giờ thoát ra vòng luẩn quẩn đây? Mâu tối của trời âm đạm như chính lòng cô giờ đây. Thiên Minh ngồi ăn cũng không ngon. Với tay cô để dứt ra khỏi dòng suy nghĩ rồi ren đó.

- Đào Linh... Em lo sợ cái gì? Nói anh...

- Hà... Không có gì đâu.

Cô cố gắng thoát khỏi cái nắm tay đó. Để bàn tay của Minh nửa nắm nửa buông cho không khí lọt vào. Cái nắm tay vội vàng cô cũng giật mình và không khỏi chối cãi, cố tình dùng ánh mắt biểu thị mình ổn với anh. Nhưng... với Minh, anh vẫn cố chấp nói:

- Nói đi Linh, nói thì không gánh nặng nữa đâu... Em lo lắng về Thiên... Really???

- Uhm... Em cảm thấy bất ổn... Cần bản... uhm... có thể nói em và Thiên là tiếng sét ái tình... cupid đó. Nhưng liệu duy trì có được lâu hay không hay mãi chỉ là phù du... Qua cảm giác này sẽ kết thúc.

Minh nhìn vào mắt cô... Đôi mắt hơi lo lắng nhưng cần bản rằng nó đang chứa đựng khắc khoải lo sợ... mông lung về tương lai chẳng?

- Linh... Yêu chính là yêu. Tận hưởng từng khoảnh khắc bên nhau là quý giá. Em không nên để mấy cái ngôn tình của em vào đây nhé.

- Ai bảo anh em thích đọc ngôn tình?

Cô nhìn anh nghi hoặc như chưa có gì xảy ra trong khoảnh khắc hồi này. Cô gái này ưu điểm lớn nhất là lạc quan nhưng ai biết được cái thói xấu là nghĩ tiêu cực. Ví như cái lạc quan 1 thì cái tiêu cực 10... cứ thế bao sao lo lắng không nguôi cơ... Thời thì vui lúc nào hay lúc ý...

- Cái đầu em cả cái kệ sách chứng minh em là con một ngôn lù chính hăng rồi... Nói nhiều làm chi đây Linh...

- Cái gì mà ngôn lù chứ? Hừ... Anh nhịn com đi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Chương 19

Biệt thự nhà Hạ thiếu chúng ta...

Cả nhà Hạ Thiên ba người ngồi bàn ăn nhưng không ai cầm đũa cả. Tại sao vậy? Họ đang đợi khách chứ sao... Anh biết chuyện này từ miệng Thiên Minh rồi nhưng vẫn phải chờ xem bố mẹ anh nói sao đây. Cuộc sống anh mà họ dám nhúng tay vào là sao? Anh là ai chứ? Họ có tôn trọng anh một chút nào hay không chứ... Linh còn đang đợi anh ở nhà. Họ có hay không buông tha cho anh. Mãi dài trong đồng suy nghĩ. Anh không để ý rằng bên cạnh anh giờ đây đang có một người con gái. Mẹ anh ngồi cạnh khẽ lay tay anh ý dừng ngần ngại nữa. Anh đứng dậy, bộ đồng phục học sinh đã thay bằng bộ đồ ở nhà vô cùng thoải mái. Là Dan Jolie, anh nhìn đồng hồ Gucci trên tay tính giờ.

- Cô muộn 30 phút. Phép tắc lịch sự có lẽ đã quá xưa với cô thì phải. Tiểu thư Đại Hào.

Nghe anh nói xong, bầu không khí tự dưng thêm căng thẳng. Mẹ anh khó chịu nhìn con trai... nhéo anh 1 cái ý bảo ngồi xuống. Gia đình Đại Hào đã tới. Bàn ăn sáu người thoát qua có vẻ ấm cúng nhưng nhìn rõ. Chỉ có bố mẹ 2 bên vui vẻ chứ anh liên tục nhìn vào đồng hồ cùng điện thoại trên bàn. Toàn mấy chuyện gia đình quý tộc, anh không muốn tham gia chút nào. Anh cần biết được Linh giờ này đang làm gì?

Dan Jolie nhìn anh trầm tĩnh mà thích thú:

- Thiên có vẻ đang mong đợi điều gì quan trọng lắm thì phải?

- Đúng. Thiên à. Nhân vật quan trọng tới rồi. Sao con còn chưa ăn com. Nào gấp cho Dan đi, con gái à, ăn thử đi xem có hợp khẩu vị con không?

Mẹ anh đơn đá mời gấp cho cô ta trước mặt anh nhưng anh vẫn giả bộ không biết và không hiểu, nhân nhặt hỏi lại...

- Sao lại là nhân vật quan trọng chứ? Con nhớ chỉ là khách thôi chứ? Sao bố mẹ lại lôi con về đây?

Mẹ anh đá chân anh cười nhẹ:

- Dan à, con đừng để ý lời thẳng thắn này nói nhé. Con mãi là nhân vật quan trọng của nhà bác đó. Con biết mà, thằng bé nó tính cách khác người chút thôi. Toàn kiểu không bằng mặt nhưng bằng lòng ấy mà.

- Vâng! Con hiểu anh ấy bác ạ.

Dan lễ phép e lệ cúi đầu trước mẹ anh lấy lòng rồi gấp thức ăn mời tất cả mọi người. Anh chẳng buồn động đũa, Linh ở nhà đang mong anh biết bao, đồ ăn cô nấu còn rất nhiều. Anh phải để dành bụng để chiến đấu. Nghĩ tới đây, anh mỉm cười nhìn vô cùng bất mắt. Có lẽ điều này làm mẹ anh hiểu lầm đi. Bà vui vẻ tiếp chuyện

- Hai đứa vô cùng đẹp đôi đó nhé! Sớm muộn gì cũng...

- Bà Hạ à...

Mẹ Dan đánh gãy lời của bà. Tâm trạng của bố mẹ anh hôm nay tưởng như đã sẵn chuẩn bị trong đầu đi nhưng anh vẫn chưa hiểu được sao mà mẹ anh vẫn chưa đề cập tới vấn đề này... Tâm trạng của các bà mẹ thật khó hiểu. Bữa ăn cứ thế diễn ra trong sự hiểu lầm của các bà mẹ mà vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 21: Chương 19.2

Anh cứ tưởng chỉ cần chịu một bữa com này là xong... Ai để mẹ anh còn không buông tha cho anh. Ngay khi anh vừa đứng dậy, bà đã gọi lại.

- Hạ Thiên. Con đưa Dan ra vườn đi, hai đứa cần hiểu nhau hơn đấy.

- Bây giờ đã là 10h đêm rồi, ngồi ăn com mất nhiều thời gian hơn con tưởng, con nghĩ cô ấy nên đi về mai đi học còn hơn...

- Không sao đâu Thiên, Đan đã hoàn thành xong chương trình rồi, anh không cần nghĩ cho Đan đâu.

Đan đưa tay ra nắm cánh tay Hạ Thiên đứng dậy. Bà Hạ tiếp lời:

- Con nghĩ cho con bé quá rồi. Đan xinh đẹp ngoan ngoãn thế này. Hai đứa nên đi dạo cho tiêu com đi thôi. ...

Anh đành lòng phải đưa cô ta ra ngoài vườn, thật khó chịu.

- Cô mau bỏ tay tôi ra.

- Anh muốn biết tại sao mẹ anh mời em tới đây không?

- Tôi thừa biết điều này...

Khi trời đã quá tàn, mọi vật cứ thế chìm lặng... Sao giờ này Thiên vẫn chưa về, nhìn lại chỗ đồ ăn trên bàn mà cô muốn hất tất cả. Giờ là 10h30 rồi... Đào Linh bối rối nên mới sinh ra cảm giác giở dầy. Thật khó chịu mà. Cô không muốn, không biết và không cần hiểu gì hết.

Bỗng..

Tiếng cạch cửa làm cô giật mình, Hạ Thiên nhìn vào trong nhà... Hai người nhìn nhau nhưng mỗi người một cảm xúc. Cô nhìn anh vô hồn tới khi:

- Linh. Anh xin lỗi nha... Anh không cố tình về muộn vậy đâu.

- Được rồi. Anh ngồi ăn đi... À không, tắm rửa rồi ngồi ăn đi.

Cô lon ton đứng dậy hâm nóng đồ ăn cho anh mà không để ý tới đồ ăn anh đang mặc trên người. Anh đi tới ôm lấy cô bé yêu vào trong lòng, cảm giác này vô cùng ấm áp anh, chỉ cần một cuộc sống có cô ở cạnh là đủ. Anh và cô. 1 đời bên nhau không xa rồi...

- Anh hâm nóng rồi hai chúng ta ăn với nhau được không?

Cô hôn gần cổ thoát khỏi anh mà kiềm chế cảm xúc. Không muốn để lộ cảm xúc của mình, tùy ý để anh đưa ra bàn ăn ngồi đến khi bày thức ăn ngon lành trước mắt, anh nghịch ngợm áp đôi tay mang đồ nóng lên mặt cô cười ngọt ngào:

- Ăn thôi. Ăn đêm thôi nào.

- Em không đói. Phần anh đấy, em ăn với anh Minh no rồi.

Cô đứng dậy đi về phòng đóng cửa lại mà hỗn loạn cảm xúc, bàn tay của anh cứ như vậy mà lơ lửng không điểm tựa...

Cô về phòng mà cảm xúc hỗn loạn, thực sự không hề muốn bên ai vào lúc này cả. Cô sợ chính bản thân sẽ khốc lốc chán ghét đến mức nào. Lòng tự tôn khi đó chẳng còn lại gì cả. Cô cần thời gian trấn tĩnh lại mọi thứ... chỉ mình cô mà thôi... Chỉ cô mới có thể giải quyết vấn đề. Cô không biết ai có thể giúp cô được cả vì ai có thể hiểu được cái tình lằng nhằng này của cô không cơ...

Ngoài bếp, Thiên ngồi mà lạnh lòng, anh làm cô mất tin tưởng sao? À... phải rồi... Thiên Minh, anh phải gọi cậu ta mới được.

Tiếng chuông vang chưa bao lâu đã có người bắt máy, giọng nói cọt nhê đùa chơi

- Hạ thiếu à... Cậu có gì thỉnh cầu tôi sao?

- Im cái miệng thôi của cậu lại. cậu nói gì với Linh để cho cô ấy dỗ tôi hả? Đã có chuyện gì xảy ra?

Anh nóng lòng hỏi mà giọng điệu lo lắng dọa người, mình chưa bao giờ thấy anh lo cho ai như vậy, mà cậu ta lo lắng hiểu nhầm lại lời cả anh vào mới chết chứ...

- tôi nói nhé... Chính cậu mới là người làm cho cô ấy lo lắng thì có, chúng tôi đang ăn thì mẹ em ấy gọi tới, còn cậu. Gặp hôn thê chưa?

- Tôi bảo cậu cảm niệm lại. biết giữ mồm miệng chút chứ đừng để Linh nghe được là tôi xử cậu đầu tiên. Tôi hỏi cậu linh ăn chưa?

- ăn thì ăn rồi nhưng không được nhiều. Mỗi thứ 1 miếng, em ấy có vẻ do dự về mối quan hệ giữa hai người thì phải... Thế thôi đi, tôi phải giải quyết chuyện.

Minh cúp máy mà không đợi Thiên hỏi thêm điều gì. Căn bản anh không muốn xen vào chuyện này, nhìn đôi mắt linh vô hồn rồi hoang mang làm anh xót lòng. Hơn nữa anh cũng không muốn thêm tay cho bạn anh, nó có vị hôn thê mà Linh không biết, anh cũng không cần nói nhiều lắm, chỉ đơn giản muốn bảo vệ linh thôi... tình tay ba khó khăn sao... Really??? Chỉ là anh đơn phương thôi... Không ngờ anh cũng có ngày hôm nay... Tự cười giễu bản thân dờ hoi rồi nhấp ngụm rượu đỏ trong tay...

Thiên nghe Minh nói xong, đi tới gõ cửa phòng Linh

- Em ra ăn cơm đi. Anh xin lỗi... Chuyện này không bao giờ xảy ra nữa đâu.

Cô im lặng mà nghĩ vờn vờ... Hai người giờ đây mỗi người một suy nghĩ... Không biết trời dạt theo đâu về đâu...

Một tối không ngủ...

Cô ... anh hai người không thể yên giấc...

Cùng nhau thức...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 22: Mọi Chuyện Đường Như Mờ Ám

Chương 20: Mọi chuyện đường như mờ ám

Sáng ra anh đã dậy rất sớm để mà chuẩn bị đồ ăn cho cô. Anh muốn bù lại tất quạ, bù lại sự chờ đợi của cô để anh lại thấy nụ cười ấy... Nghĩ tới hạnh phúc nhỏ bé trong tầm tay của anh mà không khỏi hạnh phúc. Anh chưa từng có cảm giác này bao giờ, cô là người đầu tiên mà cũng là người duy nhất tạo ra, chỉ cho anh biết cái gì gọi là hạnh phúc... Sống trên đời gần 20 năm trời, cái vòng tiền bạc danh vọng đã cuốn cuộc sống con người đi quá xa rồi.

Hôm nay thời tiết thật trong lành và bình yên... Như chính lòng anh bây giờ vậy...

Mọi thứ chuẩn bị xong xuôi. Ngon lành như trong tranh... Bữa sáng tình yêu??? Vì sao vậy... Đơn giản mà cô gái nào cũng muốn sự lãng mạn này, mị xào mà trên mặt lại có chữ “Sorry” cùng hình trái tim xinh

đẹp nữa chứ. Một đĩa hai đĩa ăn, đủ hiểu yêu đến thế nào chứ? Gương mặt anh sáng ngời, trêu mếu nhìn bàn ăn không khác gì hoàng tử trong truyện tranh bước ra cả. Gương mặt góc cạnh nhưng cũng không kém phần mềm mại, một tay chống cằm nhìn thành quả... Theo chiều nắng chiếu thì nụ cười càng thêm phần mãn nhãn...

- Linh. Dậy ăn sáng đi em...

- Linh

- Linh

Anh gọi tới ba câu cùng tiếng gõ cửa gấp gáp mà đáp lại chỉ là cửa gỗ lặng thinh. Anh ra sức phá cửa xông vào nhưng thành quả công cốc, cô không hề có trong phòng... Vậy cô đi đâu mới được? Anh thật đáng chết mà, sao lại sơ suất như vậy cơ chứ. Vào lúc ranh giới bình thường và điên mông như sợi tơ thì tiếng nói mềm mại đã cứu sống anh.

- Thiên.

Anh quay lại thấy cô ngay sau mình mỉm cười rạng rỡ thì như đứa bé chạy lại ôm cô thật chặt, chặt tới mức bây giờ cô ngăn người chạy lại kéo anh ra khỏi cô cũng không thể được. Nhận ra sự bất thường của anh, Linh vỗ nhẹ làm dịu anh rồi hỏi

- Sao? Hạ Thiên... Anh sao vậy?

- Linh, đừng giận anh... Đừng giận mà bỏ mặc anh, có được hay không? Linh... Anh thực sự không sống nổi mà không có em

- Được rồi... Anh khỏi phục bình thường cho em. Anh không được như vậy nữa. Đứng thẳng cho em. Anh sắp làm em chết thì có. Cho em thở nhanh lên... Come on babe.

Anh nhanh chóng khôi phục thần thái, chỉ có mới làm anh mất hết hình tượng, với anh khi đứng trước mặt cô thì khỏi cần nhắc hai chữ đó bởi nó đâu là gì... cô ăn được không cơ chứ???

- Em ra ngoài mua chút đồ mà anh đã loạn hết cả lên. Anh làm gì mờ ám sao?

- Đâu có gì? Anh chỉ sợ em giận chuyện tối qua mà bỏ anh một mình thôi.

Cô gõ đầu anh...

- Ngu ngốc. Uhm... Mà em cũng quên mất nhì, Chuyện tối qua là do em bị mệt thôi. Có gì đâu, anh biết đấy... Thỉnh thoảng em lại hay như vậy mà...

Anh đưa cô ngồi xuống bàn ăn rồi tự mình ngồi phía đối diện... Khi mà cô vẫn ngẩn ngơ chưa hiểu chuyện, anh đưa đĩa ăn tới trước mặt cô cười yêu thương. Cô nhìn mà hạnh phúc, nghĩ về những gì tối qua mà buống bỏ tất cả. Chỉ cần hạnh phúc như bây giờ là đủ.

Cô vui vẻ đứng lên, đi về phía anh mặt tràn đầy hạnh phúc mà hôn mặt của anh một cái... Vâng!!! Chính cái hành động này đã làm cho cậu nhà ta mặt đỏ ửng ra mà sung sướng hạnh phúc. Cô miễn cưỡng đi về phía bồn rửa tay rồi nói với anh:

- Tối qua mẹ có gọi cho anh.

- Mẹ anh sao? Em chấp nhận mẹ em là mẹ anh?

- Ai nói chứ? Bậy bạ vừa à...

Cô quay lại đánh yêu lên mặt anh rồi cầm đĩa lên nếm thử. Cảm phục!!! Anh nấu ăn rất ngon, Bằng quơ cái đĩa...

- Ăn đi anh, rồi gọi cho mẹ em xem mẹ em báo gì.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Chương 20.2

Anh và cô chỉ chốc ăn... Thế mới nói yêu nhau lắm cần nhau đau. Ăn thôi mà cũng không xong, một bên ăn ngon thì cảm cú vào ăn nhưng mà bên kia cũng chẳng vừa. Thấy ăn ngon là đi cái mặt lên sát mặt kia ý thường đậm. Cô đây đã làm lơ rồi cơ mà cứ thích phá đám, vậy nên đáp ứng anh. Cô cần cho anh một cái thật đau vào mới làm anh vừa đau vừa giận đối...

- Nếu phá hoại nhan sắc anh, em lấy gì ngắm?

- Anh có đi ăn không mà còn nói chuyện với mẹ?

- Rồi rồi, cùng ăn đi. Đút anh ăn... AAAAA

Cô lấy mì cho vào mồm anh cười moe đáng yêu. Anh nhanh chóng gọi sang cho cô Hạ Ly, chưa đầy một phút đầu bên kia đã bắt máy:

- Chào cháu!

- Cháu chào cô, cô Ly. Tối hôm qua cháu đi việc bận nên không biết cô gọi điện. Cháu xin lỗi.

- Được rồi. Cô nghe Linh nói cháu với nó...

Đầu dây kia vẫn là tiếng nói mềm mại nhưng ngập ngừng nửa vờ tưởng như không muốn nói thêm anh là người trải qua nhiều chuyện nên cũng không khó có thể nhận ra sự lo lắng này. Nhanh chóng tiếp lời cắt đứt suy nghĩ đó

- Cô ới. Cháu thchs Linh là thật sự, cháu biết cô sợ Linh còn nhỏ nhưng bản thân cháu hiểu rõ đâu là giới hạn và cháu biết Linh là cô gái tốt cần trả trọng, cháu biết bản thân cũng chẳng có gì để cô bắt buộc phải tin tưởng nhưng xin cô hãy cho cháu một cơ hội.

Hạ Ly nghe anh nói vậy thì lòng tin của bà đã thêm chút vững chắc, một người phụ nữ như cô thì chỉ mong có hạnh phúc mà thôi, hôn nhân không được chấp thuận, gia đình ly tán bởi cái chết của chồng, căn nhà cơ ngơi sụp đổ. Một người như vậy chỉ muốn tìm được hạnh phúc thôi chứ không cần gì hơn cả.

Cô ngập ngừng muốn nói điều này điều kia nhưng cuối cùng chỉ có thể nói:

- Thiên, cô tin tưởng ở cháu, hãy giúp Linh trong việc học, cô không muốn con bé bị xao nhãng.

- Vâng.

- mà hai đứa sống có tốt không? Tiền trợ cấp cô gửi về hàng tháng trong tài khoản. Cháu nhớ nhắc con bé ra lấy nhé.

- vâng, cháu cảm ơn cô...

Anh vui vẻ ra bên cạnh cô nhóc ăn no thỏa mãn đến nỗi cái bụng phình lên kia hạnh phúc ôm cô.

- Tin vui đây... Mẹ em đồng ý rồi nhé...

- Ai chả biết cái mặt anh đây thế kia ai mà từ chối được.

- Dám nói anh mặt dày sao?

Ánh mắt hăm dọa hiện lên, anh bắt đầu công cuộc trừu chọc cô bằng việc chọc vào sườn làm cô giật bắn người kêu oai oái...

“Ting tong...”

Tiếng chuông cửa vang lên cắt đứt trận chiến vui vẻ. Cô nghi hoặc nhìn anh?

-Thiên Minh hôm nay sao mà lịch sự vậy ta?

Anh nhún vai ý chịu thôi, tiếng chuông cửa cứ vang lên không ngớt, cô bức dọc la hét...

- Con đĩa đổi nhà anh...

Vừa la hét vừa ra mở cửa nhưng... Ngạc nhiên chưa... Không phải Minh đâu nha mà là bà cô ba vòng nóng bỏng đó. Cô ta mỉm cười thân thiện mà trên tay xách thứ gì đó như quà thì phải?

- Hello em... Chào hàng xóm mới chứ?

Thiên ra sau cô cũng bất ngờ không kém nhưng lát sau cũng chán ghét đưa mắt tránh đi. Anh nắm tay cô ý bảo đi vào mặc kệ cô ta nhưng mà Đan đã nhanh hơn một bước:

- Chị chỉ tới chào hỏi hàng xóm mới thôi, nhà chị ngay ngõ cụt kia mà. Chị mang ít quà tới chào hỏi mà... Cho chị vào chứ???

Cô vừa nói vừa đưa túi lên trên mặt làm xinh đẹp... Mà tính Linh thì sao??? Cô rất thích quà, vì vậy lon ton tới mở cổng. Tay cầm túi quà mang vào trong nhà toe toét

- Chị vào nhà đi, vừa hay em ăn sáng xong. Chị muốn uống gì?

- Gì cũng được. Chị dễ nuôi mà...

Cái kiểu toe toét này chẳng giống với lần đầu gặp chút nào. Cô cảm thấy là lạ. Ngày đầu tiên thì làm ra vẻ cao sang lạnh lùng. Bây giờ thì sao??? Toe toét như vậy ai mà nghĩ cho nổi. Cô mang túi đồ vào trong để anh ở ngoài.

Đan cười mĩa mai trong lòng... Tưởng thế nào chứ nai tơ như thế này không phải đối thủ của cô... Vài chiêu công kích là tự rút lui chứ sao...

- Cô tốt nhất đừng có ý đồ xấu gì cả. Cô đừng nghĩ bàn thân qua mặt được tôi, nếu động vào cô ấy dù chỉ là một chút cũng đừng trách tôi không có gì gọi là “thương hoa tiếc ngọc”...

- Anh đừng nói quá sớm như vậy. Em muốn gì là phải có bằng được.

Nói rồi như người không xương, cô ta éo là dựa vào người anh thì thầm..

- Đáng nhẽ anh phải ở cùng em chứ không phải là ngôi nhà rách nát này... Mẹ anh hình như chưa có biết chuyện này thì phải..

"Choang"

Tiếng đồ rơi làm anh giật mình đẩy bộ thớt ở cạnh ra mà nhìn người đối diện mồm chữ O mắt chữ A

- Hai người...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Chương 20.3

Thật là... quá ủy khuất cho cô đi, cảnh gì thế này. Thiên của cô đang làm cái gì?

Anh thấy cô đứng như phỗng mà hoảng, đẩy người bên cạnh ra, vội đến ôm cô giải thích, giọng điệu bối rối:

- Anh...

- Em đừng có hiểu nhầm, bọn chị chỉ đang tập kịch chuẩn bị trên lớp mà thôi. Cần sự ăn ý một chút thôi mà... Chị sợ ý gần chút thôi. Em hiểu cho chị nha. Huống chi chị vừa mới từ nước ngoài về. Vẫn chưa có quen với lối sống lắm.

Đan lên tiếng đánh gãy lời Thiên, ngạc nhiên không? Cô ta vừa lên tiếng bênh vực cho anh sao? Ý gì đây chứ... Anh thật sự không hiểu có âm mưu gì đây??? Anh biết cô ta lòng lang dạ sói đâu chỉ vì một hai câu nói tình yêu chân thực mà buông tha anh, khát vọng tham vọng ngập tràn đôi mắt cô ta kia mà, anh thật không hiểu nổi con người này, âm mưu quỷ kế gì chứ? Anh đâu phải là thần mà nhìn ra cô ta đang suy tính gì, điều quan trọng bây giờ là phải làm hoà nghị trong Linh của anh biến mất. oNhìn về phía cô ta thì đôi mắt kia như ánh lên vẻ hối lỗi ngay thơ đi?

Còn phía Linh, cô vẫn đang khó hiểu trước sự việc đang diễn ra đi. Kịch gì mà cô chưa nghe qua vậy??? Cô nhìn Thiên vô hồn... Ánh mắt sát thương cực cao. Cô nhiều khi điều khiển ánh mắt có lẽ nhiều lúc hơi quá nha... Đặc biệt làm người ta bối rối.

Thiên đang đứng cạnh Đan thì tức tốc chạy lại bên Linh, ứng phó cực nhanh:

- Là như này. Lớp anh có làm kịch về Romeo and Juliet ấy mà... Anh được phân công nên... nên... tập luyện chút?

Ánh mắt cô ngh hoặc nhìn anh xem có thật hay không thì lại thấy trong đôi mắt cùng ý nghĩ ấy, giờ đây cô không thấy được sự ảm áp yêu thương hàng ngày mà là...

- Thiên nói đúng đấy, chị làm Juliet mà.

- Tôi chưa được nghe về vở kịch này bao giờ... Với lại Thiên hình như không có hợp với Romeo thì phải.

..... Quạ..... Quạ..... Quạ.....

Lòng cô giờ đây chỉ toàn hoài nghi, khi mà tối qua cô đã mất chút ít an toàn thì may ra sáng nay cứu vớt một chút. Rồ lại bây giờ, cái gì đây??? What do you mean??? Bối rối nga...

“Hê lô... Ân nhong... Bu si bu si bu bu si Xing xia xing xia xing xin xia...”

Cái giọng này không thể nhầm con bà lẫn được đâu... Vọng từ rất xa cơ mà cô có thể biết được là lão đĩa nhà mình. Cô sẽ hỏi cho ra lẽ, gạt tay Thiên đang nắm bên cạnh mà đi ra ngoài lòi lòi kéo kéo tay anh đĩa lại... hành động vô cùng nhức mắt người xem. Minh max thích cái kiểu này cơ mà sao anh thấy sắp tới chả có gì hay ho nhỉ...

- Minh, lớp anh sắp tới có kịch gì?

- Kịch???

Minh nhìn cô khó hiểu như kiểu tin tức từ trên trời rơi xuống.

Đúng thật đấy! Anh đang cố tiêu hóa cái tin này đây. Kịch gì cơ? Lớp Toán mà sao lại kịch??? Cô làm sao vậy??? Anh ngược lên tìm Thiên thì thấy Dan đang đứng trong nhà, còn Thiên nhìn cô gật đầu ra hiệu với anh... Không hay rồi... Lại mờ ám lừa trẻ em, lừa gái tơ sao???

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Chương 20.4

- Linh à... Anh... anh...

Minh áp a áp úng gọi tên cô càng làm cho cô nhìn anh bằng đôi mắt to tròn. Ánh mắt triệt để nói dối, anh phải làm gì bây giờ a... Sao lại bị kẹt giữa ma đầu và tiểu cô nương như này a... Ai đó làm ơn giúp anh với... Help me...

- Cậu ấy không có biết chuyện này, Lúc đó cô chỉ gọi mấy người ra ngoài bàn thôi. Em không cần làm khó cậu ấy nha Linh, chị cần phải đi về trước. Tự dung nhớ ra có việc cần làm. Tạm biệt...

Dan cười nhẹ nhàng đi ra cửa mà vẫy tay tạm biệt mọi người, hôm nay phá tới đây... bắt đầu thôi. Chơi nhanh quá thì nguy hiểm, cô phải từ từ mới nắm chắc phần thắng mà không phải là bình thường đâu, thắng lợi này là về vang, thắng làm cho người khác đau đớn nha. Cô cười nhạo trong bụng một phen mà cảm thấy về tài năng xây dựng kịch bản của mình.

Linh ngầy ngốc nhìn Dan đi khỏi mà tay vẫn nắm trên khuỷu của Minh vẫn chưa buông ra, từ lúc Minh bước vào thì ánh mắt nào đó vẫn chưa có rời khỏi cái nắm đó, ánh mắt bang lãnh tựa có thể giết chết Minh nếu anh không biết thôi lui. Mà Minh đã lần lộn cùng tên đó nhiều năm nay rồi, sao anh có thể không thương cái mạng nhỏ bé này nha... Cơ mà vẫn nên trêu tức cậu ta một chút có vẻ vui đó. Anh bị đê đầu cười cô bao nhiêu năm rồi, bao nhiêu lần có khi sử sách chép cũng khổ xuê được. Vì vậy nên anh cầm tay Linh thần mật hỏi han:

- Linh! Em sao mà thất thần thế? Có muốn đi chơi không?

Linh kéo hồn trở lại, mắt nhìn mình xinh đẹp. Cô vẫn chưa tiêu hóa được a... Chị ta rõ ràng đòi cô mời nước cơ mà lại bỏ về mất là sao? Thiên của cô mờ ám như vậy a... Cô phải điều tra rõ mới được, từ lúc chị ta tới là cô đã không còn bình yên như trước nữa, luôn luôn có cảm giác đề phòng không thôi. Liệu...

- Linh, đi với anh. Ăn nốt bữa sáng đi.

Thiên đi lại nắm tay cô kéo ra xa mình một chút và đồng thời kéo cô ra khỏi suy nghĩ kia. Nếu anh hiểu được suy nghĩ bây giờ của cô thì chắc chắn sẽ mang cô đi xa một chút nha, chỉ anh và cô thôi. Nhưng cái mà anh suy nghĩ lâu nay... Công việc, quyền lực, anh cần có tất cả để bảo vệ cho người anh yêu. Nếu không... anh thật không dám nghĩ tiếp...

Linh vừa bị kéo thì không vui, nhìn anh bằng ánh mắt không mấy thiện cảm làm lòng không khỏi dâng lên cổ ưu thương... Đã ở bên nhau lâu như vậy (2 tháng a...), ngoại trừ việc yêu anh ra, cô có thực hiểu rõ anh hay không??? Bình hoa cảnh hay chăng??? Cô thật không hiểu nổi lòng cô giờ đây... Nhìn Minh mỉm cười bên cạnh, Thiên trầm tư, lo lắng... Hai con người này... ở đâu tới, cô thật không hiểu nổi, sao cứ thần thần bí bí như vậy... Minh giàu có... Cô biết! Đối nghịch lại là người như Thiên hay sao? Gia cảnh bình thường như bao người hã... có đánh chết cô không tin đâu... Cô hừ mắt nhìn anh không thèm để ý. Minh thấy tình hình căng đét làm anh vui lắm, cơ mà mà đầu kia đang đánh ánh mắt về anh để anh muốn không để cũng không được, anh lại dính vào rồi a...

Ánh mắt uy hiếp rõ ràng... Nếu không giúp tôi cậu tự biết hậu quả??? Cái kiểu này... Anh thật không muốn dính tới làm gì, lần nào cũng phải chịu trận của cậu ta anh liền không chịu nổi mà. Tốt nhất nên khuất phục một chút thì còn không mệnh hệ a... Thiên nhìn anh ánh mắt càng dữ dội hơn làm anh nắm tay Linh lôi kéo sự chú ý của cô

- Linh... Em biết anh không quan tâm mấy đến thể sự mà. Chuyện kịch ý có khi là thật. Mà sắp tới có Festival mà... Có khi em lại được xem

Anh nói xong cười hi hi tò vè ngược ngược. Cái kiểu này làm cô bót khó chịu thật. Đối với Thiên cô luôn vui vẻ, thân thuộc như anh trai vậy á.

- Cơ mà... Festival này... Em không muốn.

- Em không cần lo, anh sẽ không tham gia vụ này, anh không muốn nhưng kíp từ chối thôi.

Thiên lên tiếng, nếu cô ta (Dan) chịu chơi như vậy, anh không ngại mà hứa một ván...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 26: Festival

Như mọi sáng... cô cùng Thiên đi học nhưng hôm nay lại xuất hiện cái bóng đèn sáng giữa trời quang ah... Chính cô đang cùng Thiên cũng thấy giật mình khi chị ta đứng ngang nhiên ở cổng vẫy tay thân thiện chào cô cùng giọng nói ngọt lọt tới xương...

- Linh ah... Nhanh lên em, chị đứng chờ từ nãy ah... Từ bây giờ mình đi học cùng nhau nha, càng đông càng vui mà. Phải không Hạ Thiên?

Thiên đang nắm tay Linh đương dẫn qua cô ta thì lại nghe tên mình bị nhắc tới, anh nhú mày quay ra nhìn người phát ngôn ý hỏi có liên quan tới anh chăng??? Có a này hết thuốc chữa... Anh chưa thể định hình được tại sao bản thân lại dính phải chuyện này cơ chứ? Anh đi khỏi nhà rồi. Ok! Thế sao nhí vị kia lại bắt anh phải liên hôn quái gì đi chứ? Anh chỉ cần Linh là đủ rồi, không cần thêm một ai khác xen vào nữa cả...

Linh nhìn chị ta thân thiện với mình không nảy ra cảm xúc thân thiện gì cả mà thay vào đó là cảm giác bất an, muốn lánh xa ra một chút không có sao chổi đâm trúng đầu ah... Cô nắm chặt tay Thiên nhìn ánh cười trong mắt Dan... Thật sự không thật... Không chân thành một chút nào hết...

- Cúc cu... Linh ah... Đi không, anh cho quá giang nha!

A! Con đĩa dói tới rồi. Cô vui vẻ vẫy tay tươi cười làm cho tên bên cạnh đen sì mặt... Tại sao trước mặt anh mà cô còn làm hành động như vậy ah... Đau chết tim anh, tên mình khổ nạn. Ánh cười này mà lại để

cho nó á... Anh nhìn Minh nhủ vậy... Đáng ghét, đáng hận cái vẻ mặt nhom nhom của nó mà, lạy tám đời tổ tông tại sao anh lại sinh ra cùng năm, chơi thân cùng cái tên yêu người yêu bạn thế nhỉ???

-Minh! Cho em quá giang nha!!! Tốt quá đi!

Cô kéo tay Thiên đi về phía Minh, vừa bước lên xe chưa kịp đóng cửa thì một bàn tay giữ lại...

- Hai người không được quá đáng vậy ah... Tôi đi bộ sao?

Nói rồi Dan định ngồi kể bên Thiên nhưng anh dùng ánh mắt chặn cô ta lại, giọng nói mát kiên nhẫn...

- Bên ghế phụ ở trên vẫn còn chỗ, cô có thể ngồi đó. Tôi và Linh ngồi đây là đủ rồi. Minh, cậu nghe đúng chứ?

- Hào! Được, cô có thể lên đây. Tôi không ngại có bình nước hoa bên cạnh.(Cậu nói gì chả đúng... Lỗi tôi vào làm gì chứ??? _ Lòng oán giận ngút trời của Minh bộc bạch)

Dan nghe xong cũng không có biểu cảm khác thường là mấy. Cô ta bước lên ngồi ghế phụ cạnh Minh, Thiên ngồi sau ôm Linh để cô tựa vai anh ngủ thêm một chút, lòng cung chiều không thôi. Bé cưng của anh. Anh nguyện bảo vệ em cả đời.

Linh vô tư chớp mắt một lúc, phương châm của cô là gì thì gì ngủ vẫn là quan trọng nhất. Phải chăm lo cho sức khỏe thì mới làm được việc lớn! Có công mài sắt có ngày nên kim haha... @@ Trời có sập cô cũng chẳng phải lo vì có anh bên cạnh gánh cho cô rồi...

- Hạ thiếu! Hôm nay có chuyện gì sao?

Hiệu trưởng nhìn Thiên với ánh mắt kiên đề, cậu ấm này là nguồn vốn của trường, ông mà sơ ý làm không hài lòng là đi tong cuộc đời.

- Tôi muốn có 1 buổi Festival tranh tài giữa các lớp. Được không?

- Được... Tất nhiên là được chứ ạ!!! Chuyện ấy không vấn đề. Cậu muốn làm trực tiếp hay lên kế hoạch tôi làm?

- Hai hôm sau tôi gửi ông bản thảo quy trình!

- Được. Cậu đi thông thả!

Hạ Thiên ra khỏi phòng hiệu trưởng tính đi về phía lớp Linh nhưng lại thấy My cùng Huy nắm tay tung tang ở ngoài chứ không thấy nhóc con của anh... Không biết lại đi đâu rồi?

- My, Huy. Hai người thấy Linh đâu không?

My đang bắt Huy cúi xuống cống mình, nghe thấy giọng trai đẹp thì mắt sáng như sao chỉ về phía lớp 12 Toán

- Linh đi tìm anh mà, anh đi đâu đó. Linh vừa đi sang lớp anh xong, không biết nó làm cái gì mà bí ẩn lắm. Anh đi coi xem... ah...

Cô còn chưa nói hết mà, cái con người bất lịch sự này... Hết nói nổi với cái nhà này. Nhanh như vậy ah...

Thiên bước nhanh chóng tìm Linh, thật là... Sao anh lại để cô tìm mình chứ? Anh mới phải là người tới tìm cô chứ không phải cô tìm anh... Kìa rồi, cái bóng nhỏ bé kia đang ngo ngoe nghiêng nghiêng tìm anh cơ mà ai kia??? Tên Minh đi đâu rồi mà để bọn con trai lớp anh xúm vào thế kia, của anh mà dám lằng phằng lại gần hả? MUỐN CHẾT MÀ...

- Linh. Em đang làm gì ở đây?

Anh bế bổng cô lên ngang mặt mình làm cô thảng thốt hết lên, thật dọa người mà... Linh bất ngờ tròn mắt nhìn con người trước mặt, chưa kịp định hình thì mắt cô thêm lần nữa mờ to hết cỡ vì cái hành động ngông của tên này... Anh làm gì đây??? Hôn cô trước mặt người khác là sao??? Thiên... Làm như vậy là sao???

Anh hôn nhẹ lên môi cô công khai quyền sở hữu làm mọi người cũng phải trở mắt ra nhìn... Thật sự chưa có ai dám làm như vậy đâu... Ngay cả Minh vừa đi trắng hoa đầu đó về cũng phải khó chịu trước hành động của tên này, Dan như có như không biểu cảm biến sắc rất nhanh rồi trở về thông thường lòng thầm tính toán gì đó...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh ... Có Kết Quả ...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.